Пам'ятаймо про Україну!

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 20 ЖОВТНЯ 2000 ЧИСЛО 42 VOL. CVII FRIDAY, OCTOBER 20, 2000 No. 42

Селянин України матиме не більше ста гектарів землі

Президент України Леонід Кучма звернувся з листом до Верховної Ради України з пропозицією обмежити приватну власність на землю площею 100 гектарів. Звернення обумовлене тим, що в проекті нового Земельного кодексу, що пройшов перше читання у Верховній Раді, не передбачаються обмеження щодо розмірів приватної власності на землю для юридичних і фізичних осіб. У діючому Земельному кодексі така норма встановлена для фармерів (максимально 100 га землі) та особистих земельних наділів громадян (максимально 2 га). Брак обмежень розмірів приватної власності на землю - нормальне явище для цивілізованих ринкових взаємин. Однак в Україні ще немає зрілих ринкових передумов у земельних взаєминах. Надто низький рівень платоспроможності, немає ринкової оцінки земельних ділянок, не відпрацьовані механізми прозорого ринку землі. Внаслідок цього, вважає Л.Кучма, існує небезпека скуповування у селян земельних паїв за безцінь. У зв'язку з цим Президент вніс пропозицію тимчасово, на період до 2010 року (на час формування ринкових земельних взаємин), внести до Земельного кодексу обмеження розміру приватної власності юридичних і фізичних осіб на землю на рівні 100 га загальної площі.

УНІАН

Перлина української церковної архітектури

Собор Матері Божої Зарваницької. Архітектор Михайло Нетриб'як

Розповідь про посвячення собору – на стор. 13

Громадою відзначмо річницю Голодомору!

Згідно з указом Президента України (1998 р.), кожного року в останній тиждень листопада українці по цілому світі відзначають річницю найбільшої трагедії нашого народу – Великого голоду 1932–33 років.

Український Конґресовий Комітет Америки (УККА), який заініціював ці щорічні акції, робить заходи для організованого масового відзначення цієї скорботної події, вшанування пам'яті жертв соборною Панахидою в катедрі св. Патрика в Нью-Йорку, в суботу 18 листопада ц. р., о 2-ій годині по полудні. Наше бюро у Вашінґтоні вживає заходів, щоб Конґрес США прийняв відповідну резолюцію, а Президент Б. Клінтон видав спеціяльну відозву.

Закликаємо відділи УККА та інші громадські українські організації в США спільними силами відзначити цю річницю траурними відправами, конференціями, маніфестаціями тощо. Відділи метрополітального Нью-Йорку повинні активно сприяти участі громади в головній акції в Нью-Йорку. Великий голод 1932–33 років в Україні - найбільший геноцид в історії людства. Віддаймо належне пам'яті наших дідів та прадідів, які своєю жертвою уможливили остаточне відродження нашого народу.

Екзекутива УККА

2000-ИЙ ЛИСТ У 2000-МУ РОЦІ

Станиця Пласту в Бориславі діє вже 10 років

Пластуни у поході

Ось і минуло коротке пластове літо. За його порогом – десятки кілометрів лісових стежок і кам'янистих гірських доріг, нічні мандрівки і річкові переправи, веселі табори і доброчинні концерти, свідомі вчинки і жертовна праця. Минуле літо було особливим для пластунів з Борислава, що на Львівщині, адже саме на цю пору станиця відзначила 10-ліття від її відновлення. За цей час станиця зросла чисельно, має досвід в роботі з молоддю. Міська влада надала нам приміщення під пластову домівку і тепер наші можливості стають ще більшими. Сьогодні в Україні налічується близько восьми тисяч членів Пласту, але є ще й 25 млн. молодих людей, які не належать до жодної організації, тому популяризація Пласту має нині широке й актуальне значення.

Гриби – ласощі пластунів.

У Бориславі наш вклад у зміну мислення в суспільстві проходить через особистий приклад - це і концерт хору духовного співу, і ляльковий театр, театр „Вертеп", інформаційний вісник „Радіо-Пласт" (по місцевому радіомовленню). Сьогодні ми відбудовуємо пластову домівку, а в перервах між працею мріємо про майбутнє літо, де під зорями серпневого неба, у відблиску вечірньої ватри, поллються пісні про рідний край, долю і боротьбу, весну українського відродження.

пл. сен. Ігор Пиріг, уповноважений Пласту станиці Борислав

***Від редакції:** Лист пл. сен. Ігоря Пирога виявився двохтисячним у пошті „Свободи" нинішнього року. З нього видно, що бориславська Станиця потребує підтримки і допомоги старших за віком Станиць з Америки, до чого їх і закликає „Свобода".*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Виставка "Бізнес-Польща" у Києві

КИЇВ. – Першою зарубіжною виставкою Польщі, яка отримала статус щорічної, стала національна багатогалузева виставка у Києві "Бізнес-Польща". Вона відкрилася 17 жовтня в Торгово-промисловій палаті України. Бажання Польщі проводити свою національну виставку в Україні щорічно невипадкове, підкреслено у привітанні Президента Польщі Александера Кваснєвського до учасників експозиції. До цього спонукує не лише товарообіг, який сягає 1 мільярда 300 мільйонів доларів США, а, насамперед, величезний потенціял економік обох країн. Окрім цього, наголошується у привітанні посла Польщі Єжи Бара, виставка ставить за мету привести в Україну польські фірми, які могли б вкладати інвестиції в її економіку і разом виробляти продукцію. Нині, за даними, наведеними у привітанні міністра економіки Польщі Януша Штайнгоффа, загальна вартість польських інвестицій в Україні становить 54.4 мільйона доларів США.

Муфтій мусульман України остерігає

СІМФЕРОПІЛЬ. – Релігія ніяким чином не повинна використовуватися з іншою, аніж служіння Богові, метою, особливо для розпалювання екстремізму, вважає духовний лідер мусульман України шейх Ахмед Тамім. Про це він заявив на прес-конференції в Симферополі. За словами муфтія України, особливе занепокоєння в духовних керівників мусульман нашої країни, очолюваного ним, викликають спроби впровадження в Україну найбільш радикальних напрямів у ісламі, в тому числі й вахабізму. Як приклад, він навів поширення літератури екстремістського напряму в різних регіонах України. Небезпекою є те, підкреслив муфтій, що ці організації, прикриваючись різними "вивісками", ведуть агітацію серед молоді.

Зацікавлені у співробітництві з Україною

ХАРКІВ. – НАТО зацікавлене у співробітництві з Україною у галузі озброєнь, заявив на прес-конференції голова політичного комітету Північноатлантичного договору Даніель Спекгардт, який перебував на чолі делегації політичного комітету з одноденною візитою у Харкові. Він нагадав про програму обміну інформацією щодо технології виготовлення зброї, і сказав, що деякі країни – члени НАТО вивчають шляхи співробітництва з Україною і "збираються купувати тут зброю".

Анатолій Зленко у Парижі

КИЇВ. – Міністер закордонних справ України Анатолій Зленко, перебуваючи у Парижі, був прийнятий у Єлісейському Палаці. Він передав особистого листа Президента України Леоніда Кучми, адресованого Президентові Французької Республіки Жаку Шіраку. Під час зустрічі були обговорені питання виконання домовленостей, досягнутих на саміті "Україна-Европейський Союз", інші питання, пов'язані з головуванням Франції в ЕС, а також питання двостороннього співробітництва.

225 років Київської пошти

КИЇВ. – Урочисті збори працівників столичної пошти, присвячені 225-річчю Київського поштамту, відбулися в актовому залі Будинку зв'язку.У вітальному листі Президента України Леоніда Кучми, який було оголошено на зборах, підкреслювався, зокрема, великий внесок працівників столичної пошти в розбудову української держави.

Київська головна пошта.

Інвестиційна діяльність німецьких підприємств в Україні зростає

КИЇВ. – Обсяг інвестицій німецьких фірм і підприємств в Україні свідчить про великий інтерес, який виявляє економіка Німеччини до України. На цьому наголосив Надзвичайний і Повноважний Посол Федеративної Республіки Німеччина Дітмар Штудеманн, зустрічаючись з представниками німецьких компаній, які працюють в Україні. На переконання посла, Україна є державою з великим потенціялом як стосовно ресурсів, так і можливости сприйняття інвестицій. Так стверджувати німецькому дипломату дозволяє його добра обізнаність з нашим регіоном. До призначення на посаду Надзвичайного і Повноважного Посла ФРН в Україні Дітмар Штудеманн працював у системі МЗС Німеччини і очолював підрозділ, який відповідає за політичні, економічні і культурні зв'язки з "пострадянським простором", зокрема з такими країнами, як Росія, Білорусь, Молдова й Україна.

Викрито шлях нелегалів до Західньої Европи

ХАРКІВ. – Канал нелегальної міграції громадян Афганістану через територію України в Західню Европу викрив у Харкові відділ військової контррозвідки місцевого управління СБУ спільно з управлінням боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС. Як повідомили у прес-центрі УСБУ, трьох афганців та організатора їхньої переправи було затримано під час спроби незаконно перейти державний кордон України з підробленими документами авіярейсом "Харків-Відень". Встановлено, що за оформлення підробних документів і виліт з України кожен платив організаторові півтори тисячі долярів. Крім цього, у Харкові виявлено ще десятеро громадян Афганістану та Ірану, які прагнули у такий же спосіб перейти кордон України. В одного з них вилучено наркоречовину - маріхуану. За даними фактами порушено кримінальну справу і розпочато розслідування.

М. Жулинський очолить боротьбу з туберкульозою

КИЇВ. – Віце-прем'єр-міністер Микола Жулинський очолить новостворену Міжвідомчу комісію боротьби з туберкульозою. Як повідомили у Кабінеті Міністрів України, комісія розроблятиме стратегію протитуберкульозних заходів відповідно до рекомендацій Всесвітньої організації охорони здоров'я. На підставі оперативної інформації комісія координуватиме роботу різних міністерств та органів виконавчої влади щодо виявлення й лікування хворих, профілактики захворювання серед населення і тварин. Протягом останніх років показник захворюваности на туберкульозу в Україні зріс майже у 2 рази порівняно з початком 90-их.

Спілка журналістів закликає до пошанування преси

КИЇВ. – Голова Національної Спілки журналістів України (НСЖУ) Ігор Лубченко підписав звернення спілки до всіх керівників засобів масової інформації, в якому говориться, що НСЖУ неодноразово зверталась до Верховної Ради з пропозицією внести зміни до чинного Закону "Про інформацію" щодо законодавчого закріплення обмеження карних санкцій стосовно ЗМІ. Проте "закон залишився невдосконаленим". І. Лубченко від імені НСЖУ закликав усіх керівників ЗМІ оприлюднити у своїх виданнях імена тих народних обранців, які голосували проти змін і доповнень, а також оголосити інформаційний бойкот тим депутатам, які "відвернулися від розв'язання найболючішої проблеми". Основна вимога НСЖУ - дати можливість журналістам працювати у нормальному правовому полі, як належить демократичному суспільству, зазначив голова спілки.

О.Кузьмук нагородив військових спортсменів

КИЇВ. – Наказом міністра оборони Олександра Кузьмука за значний особистий внесок у розвиток армійського спорту, успішний виступ на XXVII Олімпійських іграх ряд військових спортсменів та їхніх тренерів нагороджено відзнакою Міністерства оборони України "Доблесть і честь", холодною зброєю - офіцерським кортиком, цінними подарунками та грамотами. Як повідомили у прес-службі Міністерства оборони України, серед 237 атлетів України, які брали участь у XXVII Олімпійських іграх у Сіднею, були 83 представники Збройних Сил. Спортсмени військового відомства виступили у 22 видах спорту та вибороли 9 із 23 олімпійських медалів.

УНІАН, ДІНАУ

ТІЛЬКИ ФАКТ

В Українському домі відбулася презентація книги Президента України Леоніда Кучми "Вірю в український народ". Книга має 500 сторінок і містить вибрані статті та публічні виступи Л. Кучми, від 1994 до 2000 року.

◆

Уряд має намір підвищити рівень оплати праці в 2001 році загалом по Україні на 25 відсотків. Про це заявив прем'єр-міністер Віктор Ющенко під час зустрічі з членами фракції "Реформи-Конгрес".

◆

Посол України в Швайцарській Конфедерації та Князівстві Ліхтенштайн (за сумісництвом) Євген Бершеда вручив у Вадуці вірчі грамоти Князеві Гансу-Адаму II Ліхтенштайнському.

◆

Президент Узбекистану Іслам Карімов вважає, що Україна може отримати в концесію частину території Узбекистану, на якій є запаси нафти і газу. Про це він сказав на прес-конференції за підсумками візиту до Узбекистану Президента України Леоніда Кучми.

◆

Представники російського і українського парляментів підписали протокол про намір створити міжпарляментську комісію з питань врегулювання міждержавних боргів між Російською Федерацією і Україною, а також заснувати міждержавний борговий центр СНД.

◆

Укладено угоду про спільне придбання компаніями "Дженерал Моторс" і "Фіат" південнокорейської автомобільної компанії "Деу Моторс".

◆

Обсяги промислового виробництва в Україні за 9 місяців цього року зросли на 11.6 відсотка порівняно з минулим роком.

◆

Україна має всі передумови, щоб посісти гідне місце на світовому туристичному ринку, – зазначив Франческо Франжіяллі, генеральний секретар Всесвітньої туристичної організації (ВТО). Вона надасть Україні технічну допомогу у створенні власного туристичного бізнесу.

◆

Л.Кучма виступає за продаж чужоземним державам 49 відсотків акцій об'єктів української газотранспортної системи.

◆

Громадська організація Міжнародна кадрова академія прийняла рішення висунути кандидатуру Леоніда Кравчука і весь склад Верховної Ради 12-го скликання на здобуття Нобелівської премії миру.

◆

Для талановитих спортсменів необхідно створювати умови не після Олімпіяди, а до неї, тоді будуть медалі – вважає головний тренер збірної України з легкої атлетики В. Александров.

◆

Ситуація в паливно-енергетичному комплексі України залишається напруженою, криміналізованою і політизованою, - вважає Президент України Леонід Кучма.

Звернення до членів УНСоюзу, делеґатів Конвенції 1998 року, членів Управ Окружних Комітетів і Управ Відділів

У тижневику „Свобода" (ч. 40 з 6 жовтня ц.р.) були видруковані, як спеціяльний додаток, пропозиції до змін статуту УНСоюзу. Ці пропозиції приготувала Статутова Комісія УНСоюзу, яку очолює радний УНСоюзу Тарас Шмаґала мол., згідно з резолюцією минулої Конвенції з травня 1998 року. Бажанням Конвенції було запропонувати змінити структуру управління нашої організації, що запропоновані зміни й відображають.

Праця над приготуванням пропозицій змін статуту почалася відразу після Конвенції. Головний Уряд УНСоюзу на Річних Нарадах у грудні 1999 року обговорив перший варіянт пропозицій, але через брак часу не міг закінчити працю. Утворена підкомісія Статутової Комісії на засіданні у травні 2000 року закінчила перегляд цих пропозицій. Опубліковані пропозиції змін є вислідом цієї праці. Головний Уряд на своїх чергових Річних Нарадах 1-3 грудня ц.р. ще раз буде розглядати ці пропозиції. Остаточна версія запропонованих змін до статуту, яка може включати також одержані побажання членів, вже затверджена Головним Урядом, буде розіслана до всіх делеґатів минулої Конвенції і членів минулого Головного Уряду для їх схвалення або відкинення. Щоб зміни статуту були схвалені, вони мусять набрати дві третини голосів „за" уповноважених до голосування. Ці зміни увійдуть в силу вже на черговій Конвенції у травні 2002 року.

Перед затвердженням остаточної версії пропозицій змін статуту Головний Уряд просить членство відгукнутися на друковані пропозиції. Дуже бажано і важливо, щоб всі члени, колишні делеґати, члени управ Окружних Комітетів і відділів, докладно перечитали видруковані запропоновані зміни, з ними добре запізналися, обговорили їх у своїх відділах та написали нам свої запити, погляди чи замітки, які ми видрукуємо у наших тижневиках „Свобода" або англомовнім „Українському Тижневику". Запропоновані зміни структури управління є надзвичайно важливі для майбутності нашої установи. Вони заслуговують на повну увагу й обговорення всіми членами УНСоюзу.

Ваші запити, погляди чи замітки просимо надсилати до головного секретаря Марти Лиско у Головній Канцелярії УНСоюзу, або до Тараса Шмаґали мол., на адресу **1722 Fulton Rd., Cleveland, OHIO 44113** або через e-mail: **unabylaws@aol.com.**

Уляна Дячук,
предсідник УНСоюзу

Новий президент УККА – М. Савків

Відбувся XVIII Конґрес Українців Америки

ВАШІНҐТОН, Д.К. – 13-15 жовтня ц.р. у Marriot O'Hare Hotel у Чикаґо, відбувся 18-ий Конґрес Українців Америки. Конґрес відкрив головний його організатор та голова Відділу УККА у Чикаґо Орест Бараник. Після його вступного слова президент УККА Аскольд Лозинський офіційно відкрив Конґрес.

Делеґати Конґресу призначили комісії для аналізи важливих аспектів життя української громади, а саме – комісію з питань допомоги Україні, студентських та молодіжних груп, ветеранську, зовнішню, виховну, фінансову та організаційну. Члени Екзекутиви та Крайової Ради також звітували на Конґресі.

У суботу відбулися дискусії з різних аспектів життя української громади у США. Під час бенкету „Шевченкову Грамоту Волі" отримали Атена Пашко (вдова колишнього лідера Руху Вячеслава Чорновола), Наталя Шухевич (вдова командира УПА, генерала Романа Шухевича) та дев'ять членів українсько-американської громади. Сенатор Ричард Дурбін у виступі на бенкеті підкреслив непохитність народів колишнього СССР у боротьбі за незалежність своїх держав.

У Конґресі Українців Америки брали участь міністер праці та соціяльного забезпечення України Іван Сахань, посол України у США д-р Константин Грищенко, генеральний секретар Світового Конґресу Українців Віктор Педенко. Понад 125 організацій надіслали свої привітання на 18-ий Конґрес Українців Америки.

У неділю делеґати 18 Конґресу Українців Америки одноголосно проголосували за наступного президента УККА Михайла Савкова мол., який буде очолювати УККА наступні чотири роки. У своїй промові на Конґресі М. Савків нагадав присутнім про 60-ту річницю діяльности УККА, закликав українську громаду наполегливо працювати для зміцнення української спільноти у США. Закриття Конґресу, проголошене новообраним президентом УККА, завершено співом Національного Гимну України.

УНІС

Уряд подбає про працівників ЧАЕС

КИЇВ. – Закриття Чорнобильської атомної електростанції, заплановане на 15 грудня 2000 року, не матиме неґативних соціяльних наслідків, заявив прем'єр-міністер України В. Ющенко. Уряд України розробив 6-річну програму забезпечення робочими місцями жителів міста Славутича, які втратять працю. Рішення Ради директорів ЕБРР про виділення Україні 100 млн. дол. на закупівлю енергетичного палива дозволить гармонійно увійти в зимовий період і водночас припинити роботу ЧАЕС", - вважає В. Ющенко.

АМЕРИКА І СВІТ

З'явилася надія на примирення

ЄРУСАЛИМ. – Кількатижневі ізраїльсько-палестинські збройні заворушення і кровопролиття – це тільки прояв ненависти обидвох сторін твердять пересічні громадяни Ізраїля та Палестинської автономії. З одного боку ненависти сповнена палестинська юрба проти зарозумілої ізраїльської військової машини. Своїми спалахами вони завдали нищівного удару семирічним намаганням замирення. "Головна мета палестинсько-ізраїльського саміту в єгипетському місті Шарм-еш-Шейх, – не допустити поновлення збройних сутичок на території Ізраїлю і Палестинської автономії", – заявив міністер закордонних справ Єгипту Амр Муса. У центрі уваги переговорів – трагічні події останніх тижнів, які неґативно позначилися на перебігу мирного процесу. На міжнародньому саміті присутні – глава Палестинської національної адміністрації Ясир Арафат, король Йорданії Абдулла II, президенти Єгипту Госні Мубарак і США Билл Клінтон, прем'єр-міністер Ізраїлю Єгуда Барак, генеральний секретар ООН Кофі Аннан і верховний представник ЕС зі зовнішньої політики і безпеки Гав'єр Солана. Після безупинних переговорів та наполягання присутніх провідників держав у вівторок, 17 жовтня, угоди про припинення палестинсько-ізраїльського протистояння досягнуто та завершено надзвичайний близькосхідний саміт. Оголосивши про його офіційне закриття, президент Єгипту Госні Мубарак виділив основні умови досягнутих домовленостей. За його словами, вони включають в себе відведення ізраїльських військ на позиції, які вони займали до початку сутичок і зняття бльокади з територій Палестинської автономії. При цьому Мубарак підкреслив, що угода, можливо, задовольнить не всіх, однак процес врегулювання повинен тривати. Президент США Билл Клінтон, зі свого боку, повідомив, що палестинці та ізраїльтяни оголосять про припинення насильства і зроблять кроки щодо його недопущення в майбутньому.

Америка знову під прицілом тероризму

ВАШІНҐТОН. – Вибух біля борту корабля-винищувача ВМС США "Кол" в четвер, 12 жовтня, у єменському порту Аден був ретельно спляновним терористичним актом. Його виконавцями були екстремісти-смертники, які мали в своєму розпорядженні інформацію "закритого" характеру про пересування корабля і пляни його дозаправки пальним в Адені. Це ствердила газета "Вашінґтон пост" з посиланням на неназваних представників адміністрації і розвідки США. За словами цих офіційних осіб, ФБР США розпочало розслідування інциденту за статтею "тероризм". Група американських експертів прибула в Ємен і відразу ж розпочала роботу зі з'ясування обставин вибуху в четвер, 12 жовтня, на борту есмінця "Кол" в аденському порту. Згідно з існуючими даними, внаслідок цього інциденту загинуло 17 американських моряків і 11 досі вважаються такими, які зникли без вісті. Ще близько 39 військовослужбовців отримали поранення.

На Покрову в столиці Естонії освячено українську церкву

ТАЛЛІНН, Естонія. – В День Покрови, 14 жовтня, в столиці Естонії офіційно відкрито і освячено відреставровану Українську Греко-Католицьку Церкву, що існувала тут ще з часів Унії в країнах Балтії. На свято зібралися не лише українці Естонії, але й з сусідніх – Литви, Латвії і Фінляндії, гості з України. Цікаво, що церкву відреставровано за кошти міжнародних церковних організацій та за сприянням Таллінської міської ради. А всю організацію робіт взяло на себе Земляцтво українців Естонії і Спілка українок Естонії. Іконостас вівтаря виконаний львівським художником Петром Гуменюком. У підвалі храму, що зберігся ще з XV століття, відкрилася виставкова заля української культури. Цими днями в Таллінні триває наукова історико-теологічна конференція, присвячена УГКЦ.

Вибух на території британської амбасади в Ємені

ЛОНДОН. – Причиною вибуху на території посольства Великої Британії в столиці Ємену – Сані, що стався вранці в п'ятницю, 13 жовтня, була бомба. Про це заявив міністер закордонних справ Робін Кук, який перебував у поїздці по Близькому Сході. Тим самим він підтвердив, що проти посольства було вчинено терористичний акт. "За нашими даними, бомбу було перекинуто через огорожу", – підкреслив Кук. При цьому він сказав, що "завдяки щасливому випадку" вибуховий пристрій влучив у трансформаторну будку і ніхто не потерпів.

Скасовано економічні санкції проти Югославії

ВАШІНҐТОН. – Президент США Билл Клінтон ухвалив рішення про негайне скасування економічних санкцій проти Югославії, включаючи заборони на поставки нафти й авіаційне сполучення. "Перемога свободи в Сербії є однією з найбільш обнадійливих подій в Европі з часу падіння Берлінської стіни", – заявив глава Білого дому, оголошуючи тут про часткове зняття санкцій, запроваджених проти Юґославії в 1998 році.

Китай вибачає країнам Африки їхні борги

ПЕКІН, Китай. – Китай оголосив про намір списати в найближчі два роки 1.2 млрд. долярів боргу з низки найбідніших африканських країн. Про це заявив на форумі китайсько-африканського співробітництва, що відбувається у Пекіні, міністер зовнішньої торгівлі і зовнішньоекономічного співробітництва КНР Ші Гуаншен. У зустрічі беруть участь міністри із більш ніж 40 африканських країн, а також глави низки міжнародних і реґіональних організацій.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

УНСоюз - міцна родина

Скрутні умови життя в нинішній Україні змушують усе нові верстви людей шукати заробітку за кордоном. На превеликий жаль, уже не вперше повторюється великий вихід кращих сил багатостраждального народу на чужину, цього разу викликаний тими причинами, які і в минулому столітті привели в Америку тисячі українських заробітчан. У наші часи найбільше їх осідає у порівняно небагатих країнах Европи, які погоджуються на приїзд сучасних «остарбайтерів», але чимало українців дістаються до США і Канади. Проте на відміну від їхніх попередників сто років тому, новачки не потребують згуртування в якихось нових братствах чи інших громадах, бо для них уже понад століття існує Український Народний Союз. Шкода лишень, що багато хто з приїжджих, якщо й чує цю назву, не цікавиться, що то за українська організація, чим вона може бути корисною для новоприбулих. Недостатня допитливість новоприбулих має своє пояснення. Ці люди (або їхні батьки-наставники) виросли за умов тоталітарного комуністичного режиму, тому будьяка організація є для них політичною партією, котрої слід остерігатися, бо, мовляв, нічого доброго перебування в ній не віщує.

Варто розповісти тим, хто не знає, або нагадати тим, хто забув, що Український Народний Союз не є політичною організацією і від самого початку формувався як велика братська родина, покликана допомагати людям, котрі перебувають у потребі. Засновниками перших українських об'єднань в Америці були не політики, а священики. Серед них о. Іван Волянський – засновник Братства св. Миколая і о. Грушка - засновник УНСоюзу. Саме від УНС постали і діють досі Український Братський Союз, Союз українців католиків «Провидіння». УНС був в числі засновників і щедрих жертводавців Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. УНС допомагає українським організаціям, серед яких СКУ, НТШ, УВАН та інші. Ці організації дотепер служать як діяспорі, так і Україні. УНС об'єднує 55 тисяч членів. УНС має солідні фонди, якими користаються усі його члени (майно УНС перевищує 55 млн. долярів). З його фондів виплачується допомога на лікування, в разі нещасного випадку або смерти члена союзу, надаються позички. Є також Братський фонд, за кошти якого здійснюються численні культурно-освітні заходи, проводяться культурні і спортові імпрези, виплачуються стипендії. Ніхто не гарантований від лиха - на чужині можна захворіти, потрапити під авто і навіть померти, не маючи відкладених на такий чорний день заощаджень. Але, перебуваючи в УНСоюзі, можна спертися на його допомогу. Навіть похорон самітніх, небагатих своїх членів в Америці забезпечує УНС.

Відділи УНС – їх 260 – дбають про моральність своїх земляків. За статутом не можна ухилятися від провідування хворої людини чи похорону померлого, не можна негідно поводитися на публічній імпрезі, зневажливо відгукуватися про свою організацію - УНСоюз. Звісно, покарання за такі провини досить символічні, але чи не достатньо буде ганьби, якої доведеться зазнати за подібну нечемність?

Члени УНСоюзу мають чимало пільг і можливостей більш повноцінного життя на чужині завдяки своїй організації. Від 1952 року до їхніх послуг - лісовий курорт Союзівка, перебування в якій приносить оздоровлення і радість. Тижневики УНСоюзу – „Свобода" і англомовний „Український тижневик" – забезпечують його членам за невисокий кошт не тільки інформацію про життя своєї громади, України й світу, а й читання, необхідне для потреб людської душі. У молоді є можливість дістати стипендії на навчання, зайнятися спортом. Важко й перелічити усі переваги перебування в УНСоюзі. Це найкраще висловив колись о. Григорій Грушка, який написав: «Одна людина не може помогти всім, але всі можуть помогти одній людині».

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сьому заповідь Божу

Здається, що тепер ми щораз менше і рідше нагадуємо заповіді Божі, які „колись" були для більшости українців справді святими, а їхнє порушення, – великим гріхом.

Сьогодні, у 2000 році, заповіді не втратили свого значення, але значно програли у повазі, яку вони мали раніше.

Але ми не хочемо і не маємо ніякого морального права усі заповіді інтерпретувати чи розглядати їхнє переведення у життя, тим більше, що тепер люди навчилися усе, що діється у світі щодо моралі і гріха, вияснити, так як кому захочеться. Візьмемо сьому заповідь – не кради. Скільки різних шляхів, крутих і менше крутих, можна сьогодні підвести у нашій спільноті під це поняття, що раніше можна було окреслити одним звичайним словом – крадіж. Особливо в останніх роках різні вчинки громадян України, які б так просто можна було назвати крадіжкою називають і бізнесом і відмиванням грошей, зловживанням, хабарем та іншими словами, які так легко і безболісно „підсуваються" під давнє, просте, але яке ж ясне поняття – крадіж.

Не раз запитую себе в цих останніх роках, як це сталося, що побожний, щирий український народ так змінився, так легко приймає те, що сьогодні діється на його землі? Чому стільки зловживань грішми, які до речі, є насправді крадіжками, чому попереду в політичному та громадському житті країни ідуть люди нечесні, щоб не назвати їх злодіями? А ми усі знаємо про це, говоримо про це, але дуже мало робимо, щоб цей нездоровий напрям припинити. Поволі зачинаємо вже сприймати цей гріх як самозрозумілий, як неодмінний знак нашого часу, навіть не замислюючись над тим, до чого така настанова допровадить. Залюбки вживаємо окреслення „олігархи" замість „злодіяшки", „відмивання грошей" замість крадіж, – і з часом збирається у нас тихий подив, що ці особи, зуміли безкарно здобути стільки гроша.

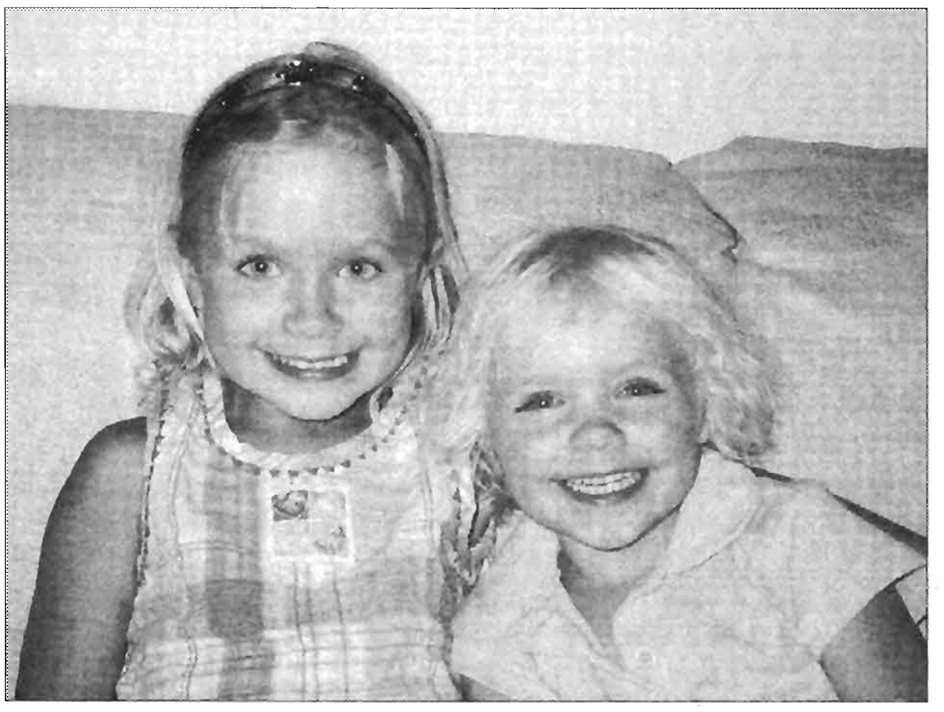
Але коли поглянемо довкола себе та прочитаємо щоденну пресу, то бачимо, що стосовно сьомої заповіді Божої грішать не тільки наші земляки, але й по всіх усюдах земної кулі, у всіх верствах людської спільноти, а вже, зокрема, ті, що перебувають на вищих і відповідальних посадах. Це, в першу чергу, політики, але також різного рода громадські діячі, промисловці, члени різних провідних професій, спортовці та інші. Немає, здається, ні одного числа щоденної американської преси, де б ми не читали про нову історію зловживань людськими грішми, підплачування потрібних зв'язків, чи так званого „збирання" грошей на „передвиборчу кампанію".

А що можна було сказати про недавню вістку про використання в особистих цілях церковних грошей парохом відомої римо-католицької церкви у багатій частині Нью-Йорку? То може не слід нам хвилюватися з приводу зловживання грішми у бідній Україні?

Але ні, як звав, так звав – все, що діється в Україні, в США та в цілому світі – це просто та звичайно гріх проти сьомої заповіді Божої. Надіймося тільки, що Господь поставить колись усіх цих грішників під ряд і справедливо їх покарає.

О-КА

Маленькі друзі „Свободи"

Олеся і Уляна Білаші.

Цього літа моя сестричка і я перебували у Гантері на вакаціях. Одного тижня ми підготували концерт для нашої родини. Ми грали казку про струся і черепаху, які приятелювали. На концерті ми зібрали 60 долярів на пресовий фонд „Свободи", які ми пересилаємо до редакції.

Олеся (6 років)
і **Уляна** (4 роки) **Білаші**
Мілбурн, Н. Дж.

Від редакції. *Ми дізналися телефоном, що Олеся і Уляна почули розмову дорослих про необхідність фінансової підтримки „Свободи" і відразу ж запропонували влаштувати концерт, на якому було 7 слухачів. Дякуємо за підтримку!*

УКРАЇНА МОЛОДА

Пластуни — українські скавти

Сьогоднішнє життя Пласту (української скавтської організації) ще, мабуть, не має того суспільного резонансу, на який сподівалися ті, хто починав його відроджувати наприкінці 80-их – початку 90-их років, що стало можливим тоді на хвилі загального національно-духовного піднесення. Впродовж десятиліття свого легального існування цей рух так і не став масовим. І все ж, якщо врахувати, яке глибоке провалля пролягло між евфорійними надіями десятирічної давности і життям, яке маємо тепер, то на цьому тлі те, що Пласт все ще існує і розвивається, можна вважати навіть досягненням.

Сьогодні налічується понад вісім тисяч пластунів, що діють в усіх регіонах України. І Пласт є найбільш масовою, традиційно чітко структурованою організацією серед усіх подібних організацій, що виникли останнім часом і теж бажають представляти Україну в Світовій організації скавтського руху (СОСР).

Претензії цих новостворених організацій, зокрема «Скаутів України», і стали головною перешкодою для офіційного входження Пласту у СОСР. Адже одну країну, згідно зі загальновизнаними умовами, може представляти лише одна національна організація.

Втім, широкий загал української громадськости, зайнятий «боротьбою за виживання», що стала все затятішою, байдужий до цих перипетій. А чимало людей, яким взагалі щось відомо про існування Пласту, мають про нього більш приблизне, нерідко спотворене уявлення. Часто в свідомості пересічного українця пластуни асоціюються із «завжди готовими» піонерами часів колишнього СРСР, тільки з націоналістичним ухилом. Насправді, хоч більшовики, організовуючи піонерію, дещо запозичили від скавтінґу, все ж піонери і пластуни мають дещо відмінні виховні і абсолютно протилежні ідейні засади. Наприклад, перша ідейна основа виховання і мета Пласту – бути вірним Богові і Україні є зовсім протилежною до тих пріснопам'ятних комуністичних ідеалів, що їх втовкмачували впродовж минулих десятиліть піонерам.

На українських землях, які на межі XIX-XX століть були розділені між двома імперіями – Російською та Австро-Угорською, перші паростки цього руху виникли в Галичині 1911 року і заклали їх Петро Франко (син Каменяра) й Іван Чмола, а 1912 року доктор Олександр Тисовський заснував у Львові перші курені пластунів. Він дав їм назву за козацько-кубанськими відділами розвідників-пластунів.

Перед Першою світовою війною також були спроби, хоча і менш вдалі, започаткувати скавтські організації в українських містах Російської імперії – Києві та Одесі. У міжвоєнний період Пласт спершу міг розвиватися лише у Західній Україні, що після 1920 року опинилася під владою Польщі. Але у 1930 році Пласт був заборонений польським урядом. З того часу на цій території пластове життя тривало підпільно. Зрозуміло, що після Другої світової війни ні про яке пластове життя в Україні не могло бути й мови.

Натомість пластовий рух набув поширення в українській діяспорі у США, Канаді, Австралії, інших країнах. А вже наприкінці 80-их, коли нарешті дозволили умови, відродження Пласту в Україні відбулося не без певного впливу та підтримки пластових організацій із західньої діяспори. Та все ж той вплив не варто переоцінювати. В основному це робилося на патріотичному пориві та ентузіязмі місцевих українців, недавніх піонерів та комсомольців, які знали про Пласт з розповідей своїх батьків, дідусів та бабусь. В умовах посттоталітарного суспільства робити це було непросто. І все ж за короткий час було відтворено традиційну пластову структуру на ідейних засадах скавтінґу.

Наприкінці 80-их років одна з перших пластових станиць в Україні виникла у Тернополі. Свій перший літній пластовий збір тернопільські пластуни провели якраз напередодні серпневого 1991 року путчу ГКЧП.

Увесь цей час організація йшла і розвивалася, проводила традиційні таборові збори без жодної підтримки з боку держави. Лише кілька років тому, коли міським головою Тернополя був Вячеслав Негода, пластуни отримали в користування просторий двоповерховий будинок у центральній частині міста. Сьогодні на Тернопільщині, як повідомив голова обласної організації Пласту Сергій Юзик, є близько 400 пластунів. Звичайно, це небагато. Але це чи не єдина реально діюча в області організація для дітей та молоді.

На думку керівників тернопільського Пласту, те, що організація й досі перебуває на «марґінесі» світового скавтінґу, спричинене з одного боку як байдужістю рідної держави до пластового руху, так і позицією керівництва «евроазійського» сектора скавтського руху, до якого керівники міжнародного скавтського руху, штаб-квартира якого перебуває у Женеві, чомусь приписали Україну. Натомість керівництво «евроазійського» сектору, яке знаходиться у Москві, виявляє прихильність до малочисельної організації «Скаути України» й упередженість до Пласту.

І все ж хочеться вірити, що українська скавтська організація «Пласт» з давньою, більш ніж 80-річною історією та багатими традиціями врешті-решт переборе усі труднощі й гідно представлятиме Україну у світовому скавтському русі.

Олександер Вільчинський,
Тернопіль

Чорна книга комунізму

Уривки з книги-документу

2. Великий голод.

(Продовження. Початок в ч. 41)

Правда про великий голод, замовчувана в СССР і порушувана лише у малотиражних виданнях української еміґрації, стала очевидною лише в другій половині 1980-их років завдяки публікації ряду праць і досліджень як західніх істориків, так і авторів з колишнього СССР. Не можна розглядати проблеми голоду 1932-33 років окремо від контексту – взаємин совєтської держави і селянства, які виникли внаслідок примусової колективізації села.

Кожна осінь перетворювалася на двобій між державою і селом, яке відчайдушно намагалося зберегти частину врожаю для себе. Ставка була вагома: держава прагнула мати збіжжя, селяни – вижити. Чим врожайніший був реґіон, тим більше з нього викачували. У 1930 році держава забрала 30 відсотків продукції в Україні, 38 відсотків на Кубані і Північному Кавказі, 33 відсотки в Казахстані. У 1931 році при значно меншій врожайності проти попереднього року ці обсяги становили відповідно 41.5; 47 і 39.5 відсотка.

Ця практика повністю знівечила виробничий цикл: за часів НЕПу селяни продавали тільки 15-20 відсотків продукції, залишаючи 12-15 відсотків на засів, 25-30 – на годівлю худоби, а решту – на власні потреби. У 1932 році плян примусової заготівлі зерна був на 32 відсотки вищий від попереднього року – наростав неминучий конфлікт.

В арсеналі репресій вирішальну ролю відіграв закон від 7 серпня 1932 року, який передбачав позбавлення волі на 10 років або смертну кару за „будь-яку крадіж чи марнотратство соціялістичної власности". За цим законом від серпня 1932 року до грудня 1933-го було засуджено понад 125 тисяч осіб, з яких 5,400 страчено. Йшлося найчастіше про кілька колосків.

Проте репресії не забезпечували виконання пляну заготівель: в половині жовтня 1932 року він був виконаний лише на половину. 22 жовтня 1932 року Політичне бюро Комуністичної партії вирядило в Україну і на Північний Кавказ дві комісії на чолі з Лазарем Кагановичем і Вячеславом Молотовим, за розпорядженням яких були вилучені з продажу усі продукти, припинена торгівля, впроваджено надзвичайний податок, арештовані усі „саботажники" зі засудом їх за прискореною процедурою. Тільки в листопаді 1932 року на Північному Кавказі арештовано 5 тисяч сільських комуністів, 15 тисяч колгоспників.

В Україні діялося подібне: цілі райони заносилися на „чорну дошку" з застосуванням згаданих репресій. Москва наказала ті райони, які не виконали завдання хлібозаготівель, повністю позбавити запасів зерна, в тому числі насінневих фондів. 27 грудня 1932 року уряд видав указ про внутрішні пашпорти і обов'язкову прописку в містах, за яким селяни не могли залишати своїх сіл. 22 січня 1933 року Сталін підписав циркуляр, яким зажадав „усіма засобами зробити неможливим виїзд селян України і Північного Кавказу до міст". Було припинено продаж залізничних квитків, на шляхах встановлено контрольні пости ҐПУ. Італійський консул писав з Харкова: „Крім селян, які пробираються до міста, не маючи надії вижити у селі, батьки привозять дітей і, кинувши їх, повертаються помирати до сіл. Вони сподіваються, що в місті хтось заопікується їхнім потомством. Двірники доставляють дітей до міліції, яка вантажівками вивозить їх на вантажну станцію Сєвєродонецьк. Ще здатних до життя відправляють до бараків на Холодній горі, де вмирає на соломі понад 8 тисяч душ, переважно дітей. Опухлих з голоду вивозять товарними вагонами за місто, кілометрів на 60, де викопують великі ями і скидають туди приречених. Щоночі у Харкові збирають до 250 померлих з голоду чи тифу. У багатьох з них не було печінок і міліції вдалося затримати кількох „хірургів", які зізналися, що вирізали печінки і робили на продаж пиріжки з „лівером".

Утримувані в таємниці демографічні архіви і переписи населення з 1937 і 1939 років дають можливість визначити обсяг голодного лиха в 1933 році. Голод охопив усю Україну, частину чорноземної зони Росії, рівнини над Доном, Кубань, Північний Кавказ, більшу частину Казахстану. Голодна смерть або голодні злидні вразили майже 40 мільйонів осіб. У Харківській області смертність удесятеро перевищила середній рівень: 100 тисяч смертей в червні 1933 року проти 9 тисяч в червні попереднього року. Багато смертей не занотовано. У самому Харкові померло за рік 120 тисяч, в Краснодарі – 40 тисяч, в Ставрополі – 20 тисяч мешканців.

Великий голод 1932-33 років, кульмінація другого акту розпочатої у 1929 році війни проти селянства, становить за 5 років перед Великим терором, який винищив інтеліґенцію, провідні кадри економіки і партії, вирішальний момент у впровадженні системи репресій проти різних суспільних груп.

Немає сумніву, що головною жертвою голоду 1932-33 років стало українське селянство, що цьому „штурмові" передували від 1929 року кілька атак проти звинуваченої в „націоналістичному ухилові" української інтеліґенції, а потім, після 1932 року, проти українських комуністів.

За визначенням Андрія Сахарова можна беззастережно вести мову про „українофобію Сталіна". Пропорційно беручи, репресії голодом в тій же мірі вразили донських і кубанських козаків, Казахстан.

Знаменне співвпадіння теренів, які чинили опір реквізиціям 1918-21 років і пізніше покараних голодом. Голод впав на найбагатші реґіони, які могли якнайбільше дати державі і найбільше втратили в організованій державою системі примусового відбирання продукції.

(Продовження буде).

XIX · XXI СВОБОДА 1893 - 2000 У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

Два конґреси з однієї дати

В Чикаґо 13-15 жовтня відбувся XVIII конґрес УККА. Дивним збігом обставин майже за такої ж дати відбувався 20 років тому пропам'ятний XIII конґрес Українців Америки. Ось що писала „Свобода" 5 жовтня 1980 року:

„У Філядельфії відбувся XIII Конґрес Українців Америки. У висліді триденного Конґресу Українців Америки, який відбувся тут від п'ятниці 10-го до неділі 12-го жовтня ц. р. у готелі Бенджамін Франклін, було переобрано проф. Лева Добрянського на президента цієї громадської централі, а ред. Ігната Білинського, як представника ООЧСУ вибрано на екзекутивного віцепрезидента, який є рівночасно головою Крайової Ради УККА. На становище адміністративного директора переобрано мґра Івана Базарка. Конґрес, у якому взяло участь 647 уманадатованих делеґатів, біля 100 гостей і представники преси, вітали особисто під час бенкету дорадник Президента у справах крайової безпеки Збіґнєв Бжезинський, ген. Александер Гейґ, колишній головнокомандувач НАТО, а тепер дорадник Роналда Реґена, кандидат на президента з Республіканської партії, та інші визначні представники губернатора Пенсильванії, Палати Репрезентантів й достойники американського й українського політичного світу. Микола Плавюк, голова Президії Секретаріяту СКВУ, склав привіт на пленарній сесії Конґресу".

Звіти про хід XIII конґресу вміщені у двох числах щоденника, а підзаголовок „Представники УНС, УБС та інших організацій заявили про вихід з нарад перед вибором керівних органів УККА" найкраще з'ясовують настрої і вислід цього конґресу. Водночас були позитивні моменти в роботі конґресу: відбулася маніфестація, в якій взяло участь понад 1200 осіб, зокрема молоді.

„Сім голубів – сім символів одержимих душ, які прагнуть волі і караються у в'язницях за неї – взнеслися у хмарне небо і покружлявши декілька хвилин над площею Незалежности і відлетіли на схід, куди понеслися і запевнення солідарности біля 1200 осіб, зокрема молоді, які взяли участь у маніфестації. „Оксана Мешко, Оксана Попович, Ірина Сеник, Вячеслав Чорновіл, Юрій Шухевич, Микола Руденко, Левко Лук'яненко – скандувала Орися Гевка під звуки співу і бандур Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, а з кожним призвіщем з клітки вилітав голуб, в цей спосіб висловлюючи надію і переконання учасників, що й цим сімом правозахисникам невдовзі заблестить проміння волі".

Лише двадцять років проминуло від XIII конґресу УККА, а як багато змінилося в громадському житті діяспори!

Прийняття в честь України

Конґресове прийняття з нагоди відзначення 9-ої річниці Незалежности України, яке відбулося 20 вересня у сенатському будинку ім. Гарта, було чудовою нагодою подякувати членам Конґресу за їхню підтримку інтересів української громади та прихильність до українських питань. Спонзорами конґресового прийняття стали Конґресовий Український Кокус, Український Конґресовий Комітет Америки та Українська Координаційна Рада. Понад 150 осіб зібралися того дня, щоб підтримати щорічну традицію відзначення Дня Незалежности України на Капітолійському Пагорбі. Після того, як коротким словом прийняття відкрив директор Української національно-інформаційної служби Михайло Савків-мол, а священик українського православного собору св. Андрія о. Степан Женчух проказав молитву і поблагословив акцію, виступили сенатор-демократ з Мериленду Пол Сарбанес, президент Українського Конґресового Комітету Америки Аскольд Лозинський, голова Українсько-Американської Координаційної Ради Ігор Ґавдяк, співголова Конґресового Українського Кокусу, конґресмен-республіканець з Кольорадо Боб Шафер, конґресмен-республіканець з Нью-Йорку Беньямін Джілман, Повноважний посол України в США Констянтин Грищенко, конґресмен-демократ з Мишиґену Сандер Левін, конґресменка-демократка з Огайо Мерсі Каптур. Були прочитані декілька важливих привітань у зв'язку з 9-ою річницею Незалежности України, зокрема від Президента Б. Клінтона.

Домінантою усіх виступів була віра в економічне і духовне відродження України, яка йде шляхом демократичного розвитку і співпраці з усім цивілізованим світом.

Пресове бюро УНІСу,
Вашінґтон

Україна в Організації Об'єднаних Націй

У Фрітавні відбулася зустріч Постійного представника України при ООН Володимира Єльченка з Президентом Сьєрра-Леоне Ахмадом Теджаном Каббою, присвячена обговоренню сучасного становища в мирному процесі на території Сьєрра-Леоне та актуальних завдань світового співтовариства з метою забезпечення стабілізації в цій західньоафриканській країні.

***

Виступаючи 9 жовтня в Шостому комітеті Генеральної Асамблеї ООН в ході обговорення доповіді Комісії ООН з права міжнародної торгівлі, заступник Постійного представника України при ООН Володимир Крохмаль дав високу оцінку нещодавно прийнятій Комісією „Збірці рекомендацій для законодавчих органів щодо проєктів, що фінансуються з приватних джерел", яка має допомогти державам, особливо країнам з перехідною економікою та країнам, що розвиваються, у підготовці законодавства, спрямованого на створення більш сприятливих умов для залучення приватних інвесторів у фінансуванні об'єктів інфраструктури та надання їм додаткових гарантій захисту інвестицій.

Представник нашої держави висловився на користь виділяння додаткових коштів з бюджету ООН для програм надання технічної допомоги у цій сфері.

Постійне представництво України при ООН

Військо України буде меншим

До 2005 року чисельність Збройних Сил України буде зменшено до 375 тисяч військовослужбовців, що достатньо для забезпечення оборонної доктрини України, повідомив голова комітету ВР з питань національної безпеки Борис Андресюк.

Небезпечна знахідка на Донбасі

На території ліквідованого в 1997 році військового складу озброєнь Військово-повітряних сил біля села Червона Гора Артемівського району Донецької області, що була передана Парасковієвській сільській раді, 6 жовтня було знайдено закопані в землю 116 тисяч боєприпасів, більше 100 тисяч із яких складають авіяційні бомби, а також 740 кг похованих металевих предметів, що є джерелом іонізованого випромінювання. Відповідно до результатів дозиметричного обстеження, що виконали співробітники Міністерства надзвичайних ситуацій, рівень випромінювання перевищує припустиму норму в 10-20 раз. Плянується, що очищення території колишньої бази буде закінчено до 1 грудня цього року. Почато слідство, щоб визначити, яким чином усе це потрапило на територію села.

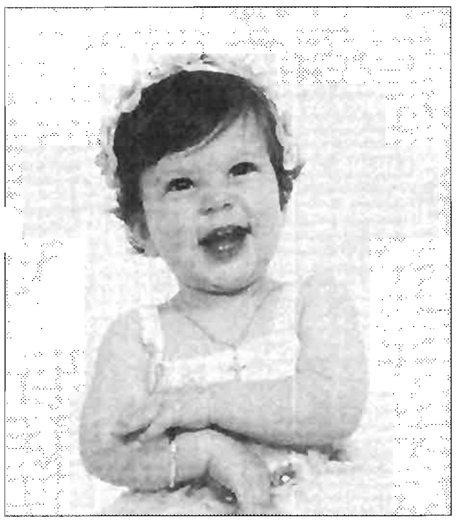
Спеціялісти Міністерства оборони біля виявлених авіяційних бомб.
*Фото **Анатолія Лисенка** (УНІАН)*

Мішки з авіяційними бомбами, підготовленими для знищення, зфотографовані на фоні хмари від вибуху попередньої частини бомб на полігоні біля Артемовського на Донеччині.
*Фото **Ігоря Новицького** (УНІАН)*

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Касандра М. Куфта, дочка Михайла і Клавдії Куфтів, нова членка 171 Відділу УНС. Записала свою внучку до УНСоюзу бабуся Ґеня Куфта, секретар 171 Відділу УНС в Джерзі Ситі та колишня довголітня працівниця Головної Канцелярії.

Давид (вгорі) і Ганнуся Ковальчуки, нові члени 496 Відділу УНС. Записала своїх внуків до УНС бабця Анастасія Ковальчук.

Соня Є. Стасюк, дочка Мирона і Лесі Стасюків, нова членка 360 Відділу УНС. Записали свою внучку до УНСоюзу дід Мар'ян і бабця Марта Стасюки.

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ФУНДАЦІЯ, Інк.

Дякуємо за Ваш щедрий дар на Українську Народну Фундацію, Інк. (УНФ), створену Українським Народним Союзом. Ваша фінансова підтримка нашої Фундації уможливлює надалі продовжувати важливу працю в освітніх, культурних та харитативних галузях.

Досі Українська Народна Фундація завершила наступне:

* опублікувала нове видання книжки для дітей „Івасик-Телесик";

* спонзорувала проєкт навчання англійської розговірної мови в Україні під назвою English Teachers for Ukraine, у якій від 1991 р. понад 400 вчителів-добровольців вели курси у 84-ох містах по всій Україні;

* спонзорувала літні курси англійської мови для учителів в Україні т.зв. Summer Institute of Current Methods and Practices in TESOL. Кваліфіковані і досвідчені учителі ESL (English as a Second Language), професіонали з Америки вели курси та читали лекції у навчальних центрах;

* зорганізувала та перевела збірку пожертв для наукової бібліотеки ім. Василя Стефаника при Національній Академії Наук в Україні;

* склала датки для Острозької Академії;

* перевела збіркову кампанію для потерпілих після повені у Закарпатті у 1998 р.;

* склала датки для праці Національного Університету „Києво-Могилянська Академія";

* допомогла фінансово родинам шахтарів, які загинули під час катастрофи у Краснодоні, Україна;

* фінансувала видання освітніх сторінок у „Свободі" та „Українському Тижневику";

* сприяла освітній діяльності на Союзівці;

* уділяла стипендії для студентів.

Усі ці проєкти заслуговують на Вашу дальшу підтримку.

Українська Народна Фундація, створена з метою нести допомогу українській громаді і для праці в ній.

Вона існує завдяки Вашій підтримці.

Тому ми ще раз дякуємо за Ваші пожертви. Надіємося, що це стане прикладом до наслідування.

Беручи до уваги, що цей рік добігає кінця, заохочуємо читачів і членів УНСоюзу стати жертводавцями Української Народної Фундації, додаючи цим своє прізвище до наступного списка жертводавців.

Українська Народна Фундація заснована в 1992 р., має статус 501 (с) (3) і всі пожертви на цю Фундацію можна відтягати від податку.

Внизу подаємо список пожертв, які отримала УНФундація від 1 січня 1999 р. до 31 серпня 2000 р. (за вийнятком пожертв, отриманих за різдвяні картки, пожертв для Острозької Академії та датків на допомогу потерпілим від повені на Закарпатті і родинам шахтарів).

Ми також хочемо звернути увагу, що отримані пожертви на Острозьку Академію це головно плід збіркової акції, яку перевів д-р Мирон Б. Куропась.

З глибокою вдячністю
в імені
Української Народної Фундації

Стефан Качарай,
касир

Українська Народна Фундація, Інк.

ПОЖЕРТВИ, ОТРИМАНІ ВІД 1 СІЧНЯ 1999 р. до 31 СЕРПНЯ 2000 р.

	На підтримку видання освітніх статтей „Українського Тижневика"			
10/26/99	Богданна Т. Походай		5,000.00	
1/5/00	Фонд Спадщини		5,000.00	
5/26/00	Тарас Сохан		500.00	
7/5/00	Фірма Пфайзер (дорівняльне до датку Т. Сохана)		500.00	11.000.00
	Загальний фонд в пам'ять Володимира Корчинського			
8/25/99	Український Народний Союз, Інк.	250.00		
8/25/99	Нестор Олесницький	150.00		
8/25/99	Уляна і Володимир Дячуки	100.00		
8/25/99	Марта і Володар Лиски	100.00		
8/25/99	Святослава і Стефан Качараї	100.00		
8/25/99	Зиновія і Олександер Серафини	30.00		
8/25/99	Анна і Михайло Ремики	25.00		
8/25/99	Дмитро Мельник	25.00	780.00	
3/24/99	Марія Галецька і Олена Улицька		22.00	
8/27/99	Артур Белендюк – „Смітвик і Белендюк"		5,000.00	
12/8/99	Працівники УНС в пам'ять батька М. Держка		320.00	
12/17/99	Меморіяльний доброчинний фонд д-рів Дмитра і Марії Яросевичів з Фіделіті Інвестментс Доброчинного Фонду		5,000.00	
1/18/00	Аффініти Онлайн, Інк.		1,000.00	
3/11/00	Працівники УНС з лотереї		88.00	12,210.00
	На потреби Національного Університету „Києво-Могилянська Академія"			
5/27/99	Марта Мацілинська		100.00	
5/27/99	Ю. Штуль		16.30	
1/18/00	Мерилін Омер		25.00	
1/18/00	Еріка Барр		55.00	
1/18/00	Ненсі і Марк Дейвис		100.00	
2/11/00	Уляна Дячук завідуюча фондом В. Величко		2,060.00	2,356.30
	На Бібліотеку ім. В. Стефаника у Львові			
5/2/00	Різноманітні датки		250.00	
5.24/00	Союз Українок Америки, Відділ 102		200.00	
7/26/00	Дорін і Володимир Колюбінські		50.00	
6/30/00	Український Клюб Інк.		1,000.00	1,500.00
	На потреби Союзівки			
6/22/00	Анна Ремик			111.77
	На потреби проєкту „Англійські учителі для України"			
6/13/00	Д-р Євген Грабарчук			939.00
Разом				**28,117.07**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Міжнародний з'їзд лікарів з питань гіпертонії в Чикаґо

У Чикаґо наприкінці серпня відбувся XVIII Міжнародний з'їзд лікарів з проблем високого кров'яного тиску – гіпертонії, як найбільшого ризику виникнення таких важких захворювань серця, нирок, очей та кровоносних судин, з відповідним пошкодженням діяльности життєвоважливих органів.

У з'їзді взяли участь понад 7 тисяч вчених з цілого світу. Дослідження були представлені у вигляді лекцій та наочних посібників вчених Европи, США і Японії.

На конгресі успішно виступили українські лікарі, більшість з яких прибула з Києва. У працях українських вчених були порушені майже всі аспекти тематики конґресу на високому науковому рівні. І це стало гідним подарунком до Дня незалежности України, який в часі Конґресу святкувала українська громада Чикаґо.

Українські вчені були учасниками прийняття у мера Чикаго з приводу славної річниці незалежности, що відбувалося в Культурному центрі. Виступи вчених стали найкращим показом досягнень незалежної України і посилили дружні взаємини між США і Україною.

Д-р Юрій Ґмитров,
учасник Конґресу,
Кошиці, Словаччина

Зростає курінь „Чорноморські хвилі"

Пластовий курінь „Чорноморські хвилі" провів спільну раду в Іст-Гановері, Н. Дж., на якій його поповнили нові членки – „Краплі" з Чикаґо і Тексасу.

Богдана Рілен, Кліфтон, Н. Дж.

Україністика на міжнародних конґресах

Учасники „круглого столу" в НТШ-А (зліва): проф. Т. Бирд, д-р М. Трофименко, проф. Л. Рудницький, проф. У. Шваєр, проф. М. Знаєнко.

Про це вели розмову учасники „круглого столу" в Науковому Товаристві ім. Шевченка в Нью-Йорку 23 вересня ц. р.. Панелістами були проф. Томас Бирд, проф. Мирослава Знаєнко, ректор УВУ проф. Леонід Рудницький і д-р Марта Трофименко – усі учасники VI Світового Конґресу Міжнародної ради для Центральної і Східньоевропейських студій в Тампере, Фінляндія, який відбувся від 29 липня до 3 серпня. В Конґресі взяли участь понад 1600 делеґатів, з них 35 осіб – з України.

Українські вчені організували ряд цікавих панелів та брали живу участь в дискусіях, де були порушені питання, що торкалися України. Про це вичерпно інформували учасники круглого столу в НТШ-А, які стверджували, що українська тематика стає щораз більше актуальною.

На кінець цієї цікавої дискусії виступив д-р Ульріх Шваєр, директор Інституту слов'янських студій в Університеті ім. Людвига Максиміляна в Мюнхені, який інформував про співпрацю цього інституту із УВУ.

Того ж дня відбулося пленарне засідання НТШ-А з участю голови Світової Ради НТШ проф. Л. Рудницького під головуванням д-р Л. Онишкевич. Обговорено ряд актуальних справ, серед яких на перше місце поставлено підготування до видання дальших томів Енциклопедії Українознавства. Проблеми зв'язані із цим завданням, з'ясували д-р Василь і Дарія Маркусі. Схвалено календар майбутніх конференцій та видань.

О. Кузьмович

Виставка творів Галини Мазепи в Українському Музеї

Виставка творів Галини Мазепи відкрилася в Українському Музеї в Нью-Йорку у неділю, 17 вересня, і триватиме до 26 листопада 2000 року. Цього разу музей знайомить відвідувачів з творчістю мисткині, праці якої випозичені з колекції Світлани та Іларіона Чолганів. Збірку доповнено деякими творами, позиченими у Богдана Коваля (сина Галини Мазепи), його родини та Богданни Титли.

Г. Мазепа – мистець, роботи якої втілювали ідеї та ідеали її часу. Зародок національної свідомости і пошук її в українській літературі та мистецтві, що проявлявся в натуралістичних формах усвідомлення XIX століття, перейшов в модерну стилізацію XX століття і знайшов плодючий ґрунт у творчості мисткині.

Народилася вона 1910 року в Петербурзі, в українській родині. Її батько, агроном Ісаак Мазепа, був активним політичним діячем. Мати, Наталія Сінгалевич-Мазепа була бактеріологом. Батьки Галини рано помітили захоплення доньки малярством і радо підтримували зростання її таланту.

Галина вивчала мистецтво малярства у кількох вчителів. Микола Погрібняк і Юрій Магалевський ознайомили її з унікальним стилем козацького часу і з величчю візантійської іконописної традиції. Багато років пізніше мистецтвознавець Святослав Гординський в есеї про Г. Мазепу писав: *„Лінія, завжди і непомильно ритмічна озвучена, відіграє в її мистецтві домінантну ролю. Тут можна знайти безперечний зв'язок з українською іконою, з її строгою стилістикою, а власне з тією її відміною в Україні, що витворилася на базі далеких візантійських традицій і завжди живого народного мистецтва".*

Після поразки УНР і перед наступом московських військ родина Мазепів залишила Україну і переїхала до Праги. Тут Галина закінчила середню школу і продовжувала навчання в Мистецько-промисловій школі, де вивчала мистецтво ілюстрації. Також була студенткою Української студії пластичного мистецтва, де познайомилась з молодими людьми, які пізніше стали відомими в українських літературних і мистецьких колах. Серед них були Микола Кричевський і Софія Зарицька.

У 1933 році Мазепа, вже зрілим мистцем, вперше відвідала Париж. Цього ж року взяла участь у великих виставках в Берліні й Празі. Після такого інтернаціонального дебюту в 1935 році виступила у Ретроспективній виставці українського мистецтва у Львівському Національному Музеї, а в 1936 році – на виставці Асоціяції незалежних українських мистців у Львові. Спрощені форми, наголошені лінії та сильний контрастний кольорит вирізняють її праці від робіт її сучасників. Картини Г. Мазепи виконані олією, гуашшю, темперою.

Професійні успіхи мисткині згасли на тлі великої родинної трагедії. У 1945 році, якраз перед кінцем війни, загинули під час бомбардування її двоє малих синів і мати. Прибиті горем Галина з чоловіком Володимиром Ковалем залишають Прагу і виїжджають до Німеччини, не взявши зі собою зовсім нічого з набутків п'ятнадцятилітньої мистецької праці, ні навіть особистих документів. У 1947 році Галина з чоловіком та новонародженим сином Богданом емігрували до Венесуелі. Син Іван народився вже там. У багатобарвній атмосфері цієї південно-американської країни Галина Мазепа почала знову свою працю. Екзотичність довкілля сподобалася їй, і з неї вона черпала образи для свого мистецтва, ніколи не забуваючи рідного джерела. Галина Мазепа померла в Каракасі, Венесуеля, в 1995 році, залишаючи спадщину мистецьких творів, які любителі і знавці мистецтва зберігають у музеях та приватних колекціях.

Український Музей відкритий від середи до неділі, від 1 до 5 год. Тел.: **(212) 228-0110. E-mail: ukrmus@aol.com.**, або відвідайте нашу сторінку на Інтернеті: **www.ukrainianmuseum.org.**

Марта Бачинська

Зустріч зі заслуженим діячем Церкви

На запрошення католицького університету Сітон Гол в Савт Оранджі, Н.Дж., до Америки з короткою візитою прибуде Єпископ Української Греко-Католицької Церкви, Ординарій Коломийсько-Чернівецької епархії Павло Василик. Це заслужений діяч Української Церкви, який за віру Христову страждав 16 років в совєтських тюрмах. В університеті Владика Василик одержить диплом почесного доктора – 24 жовтня ц. р., о 4-ій год. по полудні. Архиєрейські Служби Божі з участю Владики Павла будуть відслужені: **22 жовтня – в церкві св. Івана Хрестителя у Нюарку, і 29 жовтня – в катедрі св. Миколая в Чикаґо.**

Організаційний комітет

„Що за долю мільйонів мусиш дати ти отвіт“

Полковник Василь Коваль вельми заслужений і шанований гість з України, зустрівся з громадою Клівленду 2 липня о 6-ій год. вечора на посілості „Верховина“ в Пармі. Зустріч з полковником відкрив старшина УПА П. Дмитрик, а коротке слово про життєвий шлях полковника зачитав п. Поглід. Народився на Львівщині, в молодому віці став членом ОУН, займав високі пости в організації, а після смерти головного командира УПА Романа Шухевича зайняв пост головного командира і головство в ОУН. Головний наголос в своїй доповіді полковник поставив на єдності, співпраці України з діяспорою. Він визнав, що політична еміграція доклала багато зусиль в обороні України в часі московської окупації і ці зусилля істотно посприяли проголошенню незалежности 24 серпня 1991 року.

В 1918 році треба було аж чотири універсали, щоб проголосити незалежність, а ОУН від початку своєї діяльности поставила перед собою ясну мету: „Здобудеш українську державу, або згинеш у боротьбі за неї“. Молодь, вихована в рядах організації, вже не могла задовольнитися шароварами, танцями, піснею – вона була свідома, що без держави немає нації.

Ця свідомість зростає сьогодні в Україні. До влади все більше приходять молоді, свідомі люди, не пов'язані з жодною партією (В. Ющенко), для яких праця для держави стоїть вище, ніж власні інтереси. Президент Л. Кучма міг би набагато більше зробити для невтралізування протидержавних дій з боку комуністичної партії і олігархів, але тут потрібна масова реакція народу. І якщо б на захист десятьох студентів членів гурту „Самостійна Україна“, які перебували у слідчому ізоляторі Лук'янівської тюрми вийшло 500 тисяч демонстрантів, то прокурор Гайський мусів би вислухати голос народу. Все залежить від свідомости народу і якщо він буде діяти спільно, то доб'ється своїх прав і Україна стане державою українського народу.

Найважливіше сьогодні – виховувати молоде покоління, свідоме своїх обов'язків, яке має перебрати кермо в державі. Майбутнє України залежить від нас усіх і нашої спільної праці, і за словами Івана Франка, „кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мусиш дати ти отвіт“. Привітом „Слава Україні!“ закінчив доповідь полковник В. Коваль, а відтак відповідав на запитання присутніх.

Євген Бачинський,
Клівленд, Огайо

Запрошуємо на вечір О-КИ

43-ий Відділу Союзу Українок Америки у Філядельфії постійно проводить мистецькі виставки, літературні і авторські вечори, вшанування акторів і визначних діячів, літературні конкурси. Серед цих імпрез було святкування ювілею ред. Ольги Кузьмович 4 квітня 1997 року.

Цим разом 43-ий Відділ СУА влаштовує вечір відомої журналістки з нагоди появи книжки спогадів і нарисів „Про це і те“.

Ось що пише про книжку Надія Світлична: *„Це спогади про найдорожчих батьків, бабуню, Різдво і Великдень у рідному Львові, про вуйка Євгена Коновальця і хресного батька Андрія Мельника, про Шуха (Шухевича), коли „герой ще не був героєм“, про молодечі пориви і зустрічі з нелегальщиною в час, який для нинішнього покоління – далека історія. Читаючи ці нариси, спогади, роздуми, часом не можеш визначити, де закінчується автобіографічна канва і починається мереживо авторської фантазії“.*

Ольга Кузьмович понад 60 років є активною членкою Пласту, працю в якому починала в таємному юнацькому курені, виконувала різні обов'язки на всіх постах керівництва.

Від 1976 року вона – голова Спілки українських журналістів, член Управи НТШ, член Товариства професіоналістів, редактор трьох книжок, редактор тижневика „Свобода“, відома читачам під псевдом „О-КА“. Невдовзі з'явиться тисячний фейлетон О-КИ.

Вечір „Про це і те“ відбудеться в суботу, 28 жовтня ц. р., о 4:30 годині по полудні, в Ґалерії Українського освітньо-культурного центру у Філядельфії. В програмі беруть участь Анна Максимович, д-р Лариса Онишкевич, ред. Зенон Снилик, д-р Василь Лопух, дириґент Нестор Кизимишин, піяністка Галя Мазурок-Рей. Ведуча програмою Людмила Чайківська, буфет під зарядом Марії Данилів.

Л. Ч.

Пікнік, який зближує громаду

16 вересня у Савт Бавнд-Бруку відбувся перший річний пікнік-печення свинки, організований Братством при Церкві-пам'ятнику. Природа дарувала нам лагідний соняшний день. Біля 300 українців і американців українського походження з десяти сусідніх громад, використали нагоду зустріти нових приятелів або відновити давніх. Гості прибули на пікнік з Ґлен-Спею, Н. Й., Бріджпорту, КТ, Нью-Йорку, Кліфтону, Н. Дж., Лейквуду, Н. Дж.

Братство св. Андрія, хоче винести подяку нашим українським братам і сестрам, а особливо членам духовенства за підтримку нашого пікніку: отцям Б. Желехівському, М. Земляченкові, О. Гуцулові та дияконові Поліщукові. Їхня послідовна взаємодія, і спілкування з учасниками пікніку показали українській громаді, які щасливі ми, що маємо таких душпастирів.

Успіх нашого пікніку потребував багато складників, довгі години приготування, тяжкої праці. Управа Братства хоче винести щиру подяку всім членам, котрі брали участь в цій події, зокрема і особливо – нашому Сестрицтву св. Покрови.

Ігор Савон

З приводу відзначення кардинала Анджело Содано

В католицькому університеті Сетон Голл (Савт Орандж, Н. Дж.), відбулося надання почесного докторату кардиналові Анджело Содано, секретареві Ватикану, за його діяльність на полі Вселенської Церкви загалом і зокрема східніх Церков, які відродилися після розвалу Совєтського Союзу. Торжество відбулося 5 вересня ц. р. у авдиторії ім. Козловського. З українців на залі були о. Богдан Лукій – парох церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., Володимир Кікта з Фундації „Лемківщина“ і Божена Ольшанівська з АГРУ.

Кардинал А. Содано став особливо відомий два роки тому, коли написав листа до Папського нунція в Польщі в справі одружених українських греко-католицьких священиків, в якому радив відіслати їх в Україну, а на їхнє місце призначити поляків – римо-католиків. Цей лист викликав обурення різних кіл АГРУ і АНЧЕЙН, які звернулися з протестом до Ватикану, до польських римо-католицьких єпископів і до члену уряду Польщі. Священики були залишені на своїх місцях.

Крім того, члени АГРУ і АНЧЕЙН на зустрічах з представниками уряду Польщі в США, з консулом Ричардом Клеммом і дорадником Яковом Вольським обговорювали проблеми взаємин між Україною і Польщею, нетерпимости ксьондзів в Польщі до греко-католиків цієї країни. На жаль, кардинал Содано у 1998 році не відповів на листи з протестами щодо цього.

Весною 2000 року в Слупську газета описала заколот в місцевій громаді через вивішення напису в Церкві Найсвятішого Серця Ісуса: „В пам'ять поляків, які були вимордувані ОУН і УПА на Волині від 1942 до 1945 років“. У цій церкві українці відправляють Служби Божі. Важко повірити, що доми молитви служать для розпалювання ненависти. Якщо польські єпископи могли написати листа до німецьких єпископів в 1965 році зі словами: „Ми прощаємо і чекаємо прощення“, то чому вони вперто не йдуть на примирення з українцями?

АГРУ знову написала до кардинала Содано, посилаючись на статті з газет, і попросила розглянути проблеми, що виникли в Польщі, і сприяти їхньому вирішенню для загальної користи.

Божена Ольшанівська,
президент АГРУ

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

До 22 жовтня – пересувна виставка трипільської кераміки (Філядельфія - 20-22). Тел. **(612) 377-4031.**

◆

21 жовтня – доповіді Любомира Онишкевича і Лева Чировського у НТШ в Нью-Йорку. Початок о 5-ій годині.

◆

27 жовтня – забава на Союзівці. Тел. **(914) 626-5641.**

◆

28 жовтня – презентація книжки Ольги Кузьмович „Про це і те" в галерії УОКЦ при 700 Сідар вул. у Філядельфії. Початок о 4:30.

◆

28 жовтня – зустріч з головним редактором журналу „Бористен" Фіделем Сухоносом з Дніпропетровського в залі церкви св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж. Початок о 7-ій вечора.

◆

28 жовтня – осіння забава 2-го відділу ООЛ в Домі СУМА Йонкерсі (301 Палісайд Аве.), оркестра „Відлуння". Початок о 9-ій вечора.

◆

4 листопада – святкування 50-річчя Українського лікарського товариства Північної Америки в готелі Маріот, Нью-йорк. **Тел. (888) RX-UMANA. Факс (888) 55-UMANA. E-mail: umanajubilee@aol.com**

◆

12 листопада – концерт Українського національного ансамблю танцю ім. Г. Верьовки у Леман центрі Нью-Йорку. Початок о 2-ій годині.

◆

18 листопада - з'їзд українських журналістів Канади в Торонто, у залі КУМФ: **вул. Блюр захід, 2118.** Поч. о 9-ій год. ранку. Факс для зголошень і порад: **(416) 323-3250.**

◆

19 листопада – відзначення 50-річчя Пласту в Кліфтоні, у приміщенні „Гай-скул": **333 Colfax Ave., Clifton.** Початок о 3 -ій год. по пол.

◆

27 січня 2001 року – баль дебютанток Українського лікарського товариства Північної Америки, Товариства українських інженерів, Товариства українських ветеринарів в готелі „Інтерконтиненталь" (**505 North Michigan Ave., Chicago Il**). Тел. **(773) 278-6262**.

◆

Новорічна забава на Союзівці. Замовлення – до 16 жовтня. Тел. **(914) 626-5641.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?“ є додатковим джерелом інформації і вмішуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклами. Тел. **(973)-292-9800, дод. 3040.**

УКРАЇНА І СВІТ

ІДЕЯ ДЕРЖАВОТВОРЧОГО ПРОЄКТУ

Світова структура українства

Д-р Осип Мороз

Осип Мороз обговорює з Леонідом Кравчуком нову концепцію проведення Українського світового конґресу, присвяченого десятій річниці самостійности України.

Проблема структури і цілей нації належить до надзвичайно складних. В цій статті не буду розглядати деталей, обмежуся загальними міркуваннями. Аналіза цієї проблеми і висновки будуть залежати від того, якою методою мислення ми будемо послуговуватися – індуктивним чи дедуктивним. Хочу висловити жмут думок, які треба взяти до уваги, щоб дискусія перед рішенням була плідна та науково виважена.

Йдеться про світовий конґрес українців. На моє переконання, він повинен відбуватися в Києві кожних 5 років (може, спочатку щотри роки). Які проблеми має конґрес розв'язувати? Проблеми державного народу. Проблеми, наукова розв'язка яких запевнить розвиток української нації та розвиток української правової держави.

Світовий конґрес повинен відбуватися в Києві, починаючи від 24 серпня 2000 року. Хто його скликає? Президент України, а також спеціяльний комітет, в який входять, наприклад, такі особи: Віктор Ющенко, Ліна Костенко, Євген Сверстюк, Іван Драч, Михайло Сирота, Мирослав Яцків, Юрій Саєнко, Тамара Мельник, Геннадій Миронюк та інші. Ця група має відповідати за успішну підготовку світового конґресу українців перед Президентом України і перед самим Конґресом, який триватиме сім днів. Цілий ряд спеціялізованих груп покличе до фахової праці надзірна рада на чолі з прем'єр-міністром України Віктором Ющенком.

Питання, за яким принципом і скільки українців візьме участь в конґресі, не є просте, але розв'язати його можна. Ми тепер не маємо геніїв, тому потрібно творити спільний розум. Хто представлятиме цей спільний розум на конґресі?

Члени президії Верховної Ради України і голови парляментських комісій, голови відділів Кабінету Міністрів України, голови відділів Адміністрації Президента України, члени Верховного суду України, члени Президії Національної академії наук України, директори інститутів і керівники відділів НАНУ, представники Збройних Сил України, дипломати з посольств України, телебачення, радіо, преса України і закордонна. Всі громадські, політичні, молодіжні, релігійні організації.

Скажімо, організатори погодяться на п'ять тисяч делегатів. Отже, від мільйона українців – 100 делегатів. Як вибрати з української громади США 100 делегатів на світовий конґрес українців у Києві? У цьому процесі повинні брати участь молодечі організації, і їхні представники мають бути справді молоді віком. Мусить сказати своє вагоме слово Вашінґтонська Група, яка має в своєму складі висококваліфікованих людей, а між ними колишнього посла Америки в Україні. Ця група має найбільший вплив на політику США щодо України. Є також такі авторитетні наукові інституції, як Українська Вільна Академія Наук, Наукове товариство ім. Шевченка, Інститут імені Липинського, Український науковий інститут Гарвардського університету.

Є люди, переважно старшого віку, згуртовані в системах УККА і УАКР. Є молоді люди, народжені в США, яких ці дві централі не репрезентують. Отже, є багато проблем, які можна і треба розв'язати при допомозі науковців з України і авторитетного Організаційного комітету.

Як фінансувати Світовий конґрес українців (чи Український світовий конґрес)? Частинно це програма Комісії Кучма-Ґор, частинно фінансує Українська держава, частинно – діяспора і частинно – учасники конґресу.

Доцільно утворити окреме конто в Національному банку України, і щоб за гроші на цьому конті відповідав голова НБУ перед урядом. Діяспора в США і Канади мусить припинити дрібні збірки, а всю допомогу спрямувати на підготовку конґресу. Це сьогодні головна потреба української нації. Сотні і тисячі талановитих освічених і патріотичних добровольців виявляють бажання взяти участь у підготуванні світового конґресу українців. Дотеперішні українські структури вже не влаштовують світове українство – ні політично, ні економічно, ні соціяльно, ні технологічно. Настав час бути об'єднаними не лише „проти", але „за" – за наше буття в новому столітті і тисячолітті. Я свідомий, що опір до змін є однією з головних причин нашого стану, але цей опір з допомогою соціологів та новітнього менеджменту можна подолати.

А яка ваша думка, шановні читачі, про Український світовий конґрес в Києві в десяту річницю проголошення Незалежної України?

***Про автора:** Осип Мороз –доктор економічних наук, професор, дійсний член УВАН (США), член НТШ, член Українського міжнародного комітету з питань науки і культури при НАНУ. колишній радник ВР України, колишній радник Кабінету Міністрів України, член Міжнародного Корпусу експертів-добровольців, радник Координаційного Комітету допомоги Україні (США), радник американського університету в Болгарії, дійсний член Світової Асоціяції Футурологів.*

СФУЛТу – бути!

Напередодні 5-го конґресу Світової федерації українських лікарських товариств (СФУЛТ), що відбувся у Дніпропетровську 1994 року, публікуючи в одній із газет статтю, присвячену цій події, я назвав її „СФУЛТ: бути чи не бути?". З того часу минуло шість років, відбулися чергові конгреси в Одесі (1996), Ужгороді (1998) і ось 13-17 червня цього року – у Львові і Трускавці. Отже, СФУЛТ живе і діє.

У день відкриття конґресу, що відбулося у приміщенні Львівської Опери, було урочисто відкрито пам'ятник професорові Мар'янові Панчишину, відомому в Галичині медикові, громадському діячеві, професорові і ректорові підпільного Українського університету у Львові (1920–1925).

Програма конґресу включила традиційні питання: організація медичної допомоги і освіти; медичні наслідки Чорнобильської катастрофи і медико-екологічні проблеми; нове в діягностиці та лікуванні. Крім цього, вперше включено до програми пленарних засідань конгресу питання: лікарська етика і деонтологія на початку тисячоліття; роля громадських організацій і недержавних фондів у розвитку медицини; сучасний стан і перспективи санаторно-курортного лікування. Відбулося шість пленарних і вісім секційних (внутрішні хвороби; хірургія; педіятрія, акушерство і гінекологія; ендикринологія; оториноляринґологія; офтальмологія; стоматологія; історія медицини) засідань. У збірнику конгресу опубліковано понад 900 матеріялів. Внесено було до програми пленарних засідань Конгресу 99 доповідей (виголошено 59), до програми секційних засідань – 117 (виголошено 72).

В роботі конґресу взяли участь 462 лікарі, з них 61 з-за кордону (Австрія, Аргентина, Бельгія, Болгарія, Канада, Молдова, Нідерлянди, Німеччина, Польща, Росія, США). Як завжди, найчисленнішою делегацією була американська. З України були представлені всі області, АР Крим, Київ, Севастопіль. У праці конґресу взяла участь перший заступник міністра охорони здоров'я України Ольга Бобильова. Закриття конгресу відбулося в приміщенні Львівської ратуші. Були прийняті звернення до Президента, Верховної Ради і Кабінету Міністрів України, а також до лікарської громадськости. Окремим особам були вручені Почесні грамоти СФУЛТу, подяки від Львівської Ради народних депутатів.

На організаційному засіданні прийнято рішення перенести Управу СФУЛТу в Україну. До Управи увійшли переважно активісти Всеукраїнського лікарського товариства (ВУЛТ), а також голови українських лікарських товариств Австралії, Австрії, Болгарії, Великобританії, Німеччини, Польщі, Росії, Словаччини, США, Чехії. Президентом СФУЛТу обрано Любомира Пирога (Київ), віце-президентами – Мирослава Коленського (Чикаґо, США), Михайла Павловського (Львів). Вирішено наступний 9-ий конгрес СФУЛТу провести 2002 року в м. Луганську. Перенесення Управи СФУЛТу в Україну на десятому році незалежности історично виправдане. З перенесенням керівництва СФУЛТу в Україну слід віддати належну шану його засновникові і першому президентові Романові Осінчуку, наступному президентові, що вийшов на зв'язок з колегами з України і організував перший в Україні конґрес, Ахілю Хрептовському і нинішньому почесному президентові Павлові Джулю.

Управа СФУЛТу сподівається на допомогу в солідаризації лікарів-українців з боку відповідних крайових громадсько-культурних організацій світу, в Україні – з боку Товариства „Україна – Світ", Української всесвітньої координаційної Ради, Конґресу української інтеліґенції, інших громадських організацій. Сподіваємося на підтримку з боку Міністерства охорони здоров'я України.

Лише за умов єдности в діях українства СФУЛТу – бути.

Любомир Пиріг,
президент СФУЛТ, академік АМН,
член-кореспондент НАН,
заслужений діяч науки і техніки України

В Україні впроваджено портові збори з кораблів

Кабінет Міністрів України прийняв постанову "Про портові збори", згідно з якою встановлюються наступні збори - корабельний, канальний, маяковий, причальний, якірний, адміністративний і санітарний, які справляються у морських портах з суден і плавачих споруд, що ходять під державним прапором України та іноземними прапорами. Розміри зборів встановлюються залежно від порту і належности судна. Всього встановлено шість груп суден. Сплата портових зборів у портах здійснюється до виходу судна з порту. Нарахування портових зборів здійснюється з умовного об'єму судна. При цьому розміри всіх портових зборів встановлюються в доларах США за 1 кубометр об'єму судна.

Українське козацтво об'єднується

У структурі Генеральної канцелярії Українського козацтва сталися змін – головним отаманом призначений генерал-осавул Віталій Каленяк.

Генеральна канцелярія впроваджує програму відродження та єднання Українського козацтва світу. Спершу складемо єдиний реєстр всіх козаків світу, а тоді проведемо Конгрес Українського козацтва світу. Розроблена концепція козацько-лицарського виховання, що проходить апробацію в навчальних закладах усіх регіонів України, створено дитячо-юнацьку організацію „Молода Січ", яка готує молоде покоління українців до служби у Збройних Силах, організовані й активно працюють сільськогосподарські фармерські підприємства, під стягами Українського Козацтва об'єднуються підприємницькі структури.

Адреси і телефони:

наказний отаман Азово-Чорноморського козацького війська генерал-хорунжий Віктор Песцов, радник головного отамана генерал-хорунжий Ігор Кірсенко, експерт – консультант з юридичних питань – Олег Єфімчук.

Тел/факс **(044)2957843**.

E-mail: **kozatstvo@ukrpost.net.**

Віктор Песцов,
генерал-хорунжий
Українського козацтва

Товариство „Рідна школа" в Мюнхені відновлює навчальну діяльність

У Мюнхені відбулись 32-і загальні збори Товариства „Рідна школа", які обрали управу в новому складі: Андрій Куцан – голова, Юрій Цюрак – заступник голови, мгр. Мирослав Фіцак – секретар, Наталка Луцан, Григорій Козій – члени.

До управи входять також по одному представнику від українських церков – католицької і православної. Обрано контрольну комісію – голова Тетяна Тарапацька-Шафовал.

Управа зобов'язалася відновити навчальну діяльність товариства.

Микола Франкевич, Люба Цюрак, Марійка Ковалишин,
президія зборів

Хто допоможе українцям в Грузії?

Я, Ганна Скрипка, народилася 18 лютого 1959 року в селі Авдіївці на Чернігівщині. Після закінчення школи навчалася в Чернівецькому фінансовому технікумі, а потім у Київському інституті народного господарства.

У 1980 році одружилася з Леваном Ткешелашвілі, студентом Київського інституту інженерів цивільної авіації, за звичаєм взяла його прізвище і виїхала до Грузії. Наші діти – дочки Ірина, Марина, сини Теймураз і Давид. Ми живемо в Кутаїсі. Я володію не лише рідною українською мовою, а й грузинською, білоруською, російською і англійською.

Грузія – це чудова, незаймана природа, дивовижна різноманітна рослинність, неповторний характер гір, ласкаве і тепле море. Українці їхали сюди будувати автомобільний завод та інші підприємства, переважно оборонної промисловости. Вони і їхні діти мали змішані шлюби з корінним населенням – грузинами. Тепер заводи та фабрики зупинились, немає життя і на курортах, якими так багата Грузія. Люди залишились без праці. Свою руйнівну силу виявила війна в Абхазії, від якої особливо постраждала західня Грузія, де проживало близько 11 тисяч українців.

Щоб допомогти один одному вижити в цих умовах, зберегти те, що отримали від своїх батьків, не розгубити на життєвих дорогах наш рідний український спадок, ми утворили товариство. В 1997 році Україна допомогла нам харчами, але це не вирішило наших проблем. В більшості своїй ми не спроможні навіть сплачувати внески до товариства, перебиваємось випадковими заробітками.

Ми хотіли б заробити необхідні кошти для створення статутного фонду створити робочі місця для членів товариства, забезпечувати їх соціяльні потреби.

Випадково ми дізналися, що існує така відома і міцна організація, як Український Народний Союз – найстарша і найбільша організація українців в Америці і Канаді, яка видає тижневик „Свободу". І в нас спалахнула надія: можливо хтось зрозуміє наші митарства і допоможе вибратись з дуже важкої життєвої ситуації?

Просимо допомогти нам словом і ділом. Моя адреса: **Anna Tkeshelashvili, Avtomshenebele st., 27, f.14, 384009 Kutaisi, Georgia.**

Ганна Ткешелашвілі (Скрипка),
організатор ініціятивної групи
української громади

Ювілейна подорож загону „Червона калина"

З нагоди свого 75-ліття, яке припало в цьому 2000-му році, Загін „Червона Калина" рішив відсвяткувати цей ювілей в Україні, в місті Стрию, там де 75 років тому він заснувався. На жаль нема між живими всіх тих, які заснували курінь, багато загинуло у визвольній боротьбі за волю України, а ті, які виїхали в далекі краї, не всі дочекались до цієї знаменної річниці.

Ми, ще живі калиняки з цілого світу, разом з родинами, вибрались в серпні ц.р. до Стрия, щоб разом з нашими калиняками в Україні, яких вже є майже 30, спільно пережити ці святкування.

Першою зупинкою була гора Маківка, там де покійний Кардинал і Патріярх Йосиф Сліпий, в серпні 1930 року посвятив прапор Загону, на якому було написано, що „Не принесемо сорому українській землі". 70 років тому перші калиняки зложили на цей прапор свою присягу.

У мандрівці на гору Маківку взяло участь 50 осіб. Підхід на гору був досить тяжкий, але ми його побороли. На самім вершку Маківки, оточений стрункими соснами, стоїть великий пам'ятник і хрести в честь всіх там поляглих Січових Стрільців. Загін „Червона Калина" хотів якраз на Маківці почати свої святкування – 75-ліття, щоб належно віддати пошану тут поляглим стрільцям і згадати тих членів Загону, які також полягли в боротьбі за волю України. Складено вінок від Загону в пам'ять всіх поляглих.

Панахиду відправив о. Гілецький зі Стрия, а слово про значення Маківки мав курінний сеньйорів Богдан Кузишин. Зворушливою була присяга нових калиняків з України на відновлений прапор Загону.

По дорозі до Стрия, де мав відбутися бенкет з нагоди 75-ліття, Загін зупинився в селі Конюхові, де стоїть пам'ятник колишньому братчикові Загону, Олексі Гасинові-Лицареві, шефові головного штабу УПА. Курінь зложив біля пам'ятника вінок, а опісля два священики (греко-католицький і православний) разом із братчиками Загону та мешканцями села, помолились за його душу, місцевий хор та калиняки відспівали „Вічну пам'ять". Слово про життя Олекси Гасина та його смерть у Львові 1951 року з рук НКВД виголосив братчик Володимир Володюк. На це відзначення пам'яти братчика Гасина зійшлося ціле село, а місцевий хор заспівав кілька пісень в честь бл. п Олекси та гимн Загону „Гей, у лузі".

Загін „Червона калина" на Маківці.

В Стрию, в ресторані „Прикарпаття", відбулася гостина, яку відкрив отаман Загону Ігор Декайло, а головну доповідь мав братчик Іван Лучечко. Братчик Микола Хахас з України провадив вечором. З нагоди ювілею наспіло багато привітів, Ліда Ковальська, референт депутата Ігоря Осташа зі Стрию, передала від нього привіт, а бувший в'язень Ярема Дубицький, передав привіт від колишнього голови стрийського гімназійного братства, 93-річного Остапа Верхоли. Також присутній на гостині був директор стрийської гімназії, Ярослав Турянський та заступник голови Крайової Пластової Старшини в Україні, Ростислав Добош.

Всі присутні гості дістали по примірнику перевиданої з цієї нагоди книжки братчика Богдана Чехута-Марка „Рідними Плаями", в якій з великим гумором описані спомини братчиків основоположників Загону під час їхнього пластування в рідних Карпатах.

Ці святкування на Маківці, Конюхові та в Стрию, дали нам не тільки багато незабутніх вражень, але також закріпили братерськість між членами із-за океану та членами з України.

Загін мав нагоду пережити дні 9-ої річниці незалежности в Києві, був у Львові, Перемишлі, Кракові й Празі. У Львові члени Загону були присутні на посвяченні кімнати в Бібліотеці ім. В. Стефаника, яку уфундували покійний братчик Євген Титла з дружиною Богданною. Богданна, як також брат покійного Богдан і дружина також вже покійного брата Маркіяна, Наталка, були присутні на цих урочистостях.

Переживши незабутні хвилини в рідній Україні, Загін повернувся назад додому, а наші калиняки з України пороз'їжджались по своїх місцевостях. Ця мандрівка додала всім сили до дальшої праці для добра Плату й України і віру в те, що ми ніколи „Не принесемо сорому українській землі".

Юрій Струтинський

ІСТОРІЯ І ПАМ'ЯТЬ

Довгий шлях на Захід

Богдан Лівчак

Багатьох українських націоналістів початок Другої світової війни застав у львівській в'язниці на Бригідках. Перебували ми за ґратами ще до 17 вересня, коли військовий комендант Львова передав місто москалям. Ще у камері ми чули великий рух на вулиці, де тікали і цивільні, і військові. Окупацією Львова командував совєтський маршал Тимошенко, який у своєму маніфесті з цього приводу писав: „Починається нове життя без панів, поміщиків, без гніту і насильства". А почалося життя, повне жаху, який не полишав людей ні вдень, ні вночі. Коли я прийшов до родичів, то побачив, як тривало пограбування населення. Увесь шлях від Самбора до Львова був встелений сіном, соломою, зерном, по ньому гнали череди худоби.

До села, де мій батько був учителем, прибув політичний керівник, нібито українець, а до нього приїздив москаль. Вони почали готувати проведення виборів. Обрали на провідника батрачку, яка мала четверо дітей-безбатченків. Вона їздила аж до Москви. По виборах політичний керівник доповідав селянам про цю подію, хотів почути їхню думку про нову владу, але чув лише нарікання, що немає жодного краму в селі. Він відповів, що в усьому винні націоналісти, з якими буде наведено лад.

Тоді я збагнув, що треба тікати, доки ще кордон не замкнено. Сказав про це родичам, які зібрали трохи грошей, потрібні речі, і з тим я пішов до Самбора з дівчиною, яка скінчила гімназію і часто переходила кордон. Вона показала мені світлину свого хлопця, якого я впізнав, бо він теж був у Бригідках. Невдовзі він теж прийшов до Самбора. Ми разом з ним ночували і я набрав до нього підозри, тож вночі пішов звідти. Ходили чутки, що біля Перемишля можна перейти кордон. Я знову вирушив до Львова, де нас зібралося більше. Сіли до поїзду на Раву Руську... В поїзді було чимало біженців різного роду. Був також чоловік у шкірянці, який пильно приглядався до подорожніх. Кондуктор-українець порадив нам вийти з поїзду в Раві Руській і перечекати до ранку, а тоді їхати на Замістя. Усі біженці туди поїдуть, а на півдорозі вийдуть на кордоні з Німеччиною і перейдуть його. Ми так і вчинили. До прибуття поїзда москаль нас усіх зареєстрував і видав карточки. Так ми доїхали до кордону. Ще у поїзді почулися розмови, що москалі проводять обшуки. Щоб не потрапити у якусь халепу, я пішов до вбиральні і знищив своє посвідчення з Львівської політехніки.

На кордоні стояв німець, який відбирав карточки і жадав документу. Я йому відповів, що не маю жодного. Тоді він запитав, чи я не юдей, і пропустив. Поїхали ми до Кракова. На станції німці до залі нас не пустили. Йдемо на двір, а з нами німець йде, щоб показати, куди далі йти. Я, не думаючи, переступив через огородження, а німець наставив зброю до грудей і приготував її до пострілу. Це була жахлива мить! Але німець опустив гвинтівку, підійшов до мене і ударив деревищем зброї.

Рано прибув поїзд і забрав нас до Кракова. Там я знайшов приятеля, який запровадив мене до помешкання, де я помився, схилив голову на стіл і міцно заснув.

Наступного дня я знайшов місце, де брали на роботу до Німеччини, але мені не хотілося туди їхати. У Кракові я зустрів знайомих львів'ян, з якими був у Бригідках. Вони розповіли про свої пригоди на кордоні. Біля Любачева їх зловили і серед московських охоронців був той молодик, від якого я пішов на самому початку. Повели тих хлопців на розстріл до лісу, але охоронець відпустив їх і побажав удачі.

Саме почалися організовуватися школи і я зголосився їхати до Білої Підляської, на село, де було трохи дітей. Багато я там на зробив, але усе ж організував українську школу. Платні ми не мали. Тоді я почув, що німці потребують перекладачів, і зголосився, бо розумів, що у цій службі можу допомагати українцям. Думав, що нас повезуть на українські землі, але потрапив до Вільна. Далі вже починалися московські терени: чорні хати з старого дерева. В одному селі була хата оштукатурена і всередині побілена. Там жила українка.

Важкими були дороги війни, як на схід, так і на захід, коли почався відступ німецького війська. Німецькі міста лежали в руїні. Моя мандрівка закінчилася у таборі Карлсфельді. Позаду був шмат дороги. Табір вже мав близько трьох тисяч людей, переважно українців. Були організовані школи, театр, два чи три хори, які особливо порадували нас на Різдво і Воскресіння Христове. Чи не вперше в житті ми пережили свято так урочисто. Особливо незабутнім було читання Євангелії різними мовами. Серед служителів церкви, які відвідували табір, першим був о. Кушнір з Канади. Дуже урочисто зустрічали ми Владику Івана Бучка. Одного разу табір оточило військо і почало обшуки бараків. З'ясувалося, що хтось привласнив цілий поїзд різного краму. Ми мали мішок пшениці, то його витягли з-під ліжка і змусили нас віднести на збірний пункт. Три дні ми були під вартою, але потім нас випустили. А пшеницю узяли пані з комітету, який організовував Свят-вечір.

Минули осінь і зима, а весною знову почалася мандрівка. Табір зачинили, людей розвезли до інших таборів. Ми опинилися у Фраймані, де я дістав працю секретаря, а згодом – районового. Люди поволі виїздили у різні краї.

У Фраймані українці були найчисленнішими, мали перевагу в таборовій управі. У таборі діяли школи, театр В. Блавацького і Й. Гірняка та О. Добровольської. Приїздив також владика Іван Бучко. Тоді багато православних з Волині переконалися, що між ними і католиками немає жодної різниці, усі християни. Якось приїхав якийсь москаль з УНРА, але люди збіглися, його авто перевернули і запалили. Аж приїхала охорона з Мюнхену, щоб забрати його з табору.

У 1949 році настав день виїзду за океан. У Бременгавені нас посадили на корабель. 10 серпня почалося плавання, а через 10 днів ми вже були в Нью-Йорку.

Філядельфія

ВІДГУКИ НА ПУБЛІКАЦІЇ

Я тоді перебував у Бельгії...

Відгукуюся на запрошення „Свободи", бо також можу щось сказати на „тему Сверчевського". Я вже не молоденький, пішов мені 85-ий рік, тому трохи тяжко пригадати усі подробиці тих часів...

Жив я тоді, тобто в 1947 році, в рік загибелі Сверчевського, у Бельгії, в місті Льєжі. Нас там було тоді 60 русинів-українців, що працювали вже довші роки в копальнях вугілля. Серед них я зустрів одного колишнього вояка, котрий як доброволець міжнародної бригади соціялістів і комуністів воював за республіканську Еспанію, а командував ними полковник-чех Кратохвіл. Ім'я того добровольця було Степан Немеш, походив він з села Кричова на Закарпатті, яке до 1939 року входило до складу Чехословаччини.

Отож Немеш мені розповідав, що у тій самій міжнародній республіканській бригаді воював і генерал Вальтер-Сверчевський. Був такий випадок, коли вони обидва, Сверчевський і Кратохвіл, зі своїми вояками зробили засідку на еспанських монахів-католиків, які змушені були залишити свій монастир. Їх було понад сто осіб, ішли вони процесією, несли різні речі, а також хоругви і хрести, статую Божої Матері, і співали побожні пісні.

Степен Немеш так мені згадував: „На мою душу! Кажу тобі правду. Сидимо в невеликому лісі, а монахи йдуть полем, несуть хоругви і співають. Як вони підійшли ближче, ми зустріли їх гураґанним вогнем з кулеметів і рушниць. Усіх постріляли!".

У Бельгії я був активним у матірній ОУН-м і мав зв'язки з поляками і карпатськими русинами, які майже всі були комуністами. Щонеділі ходили вулицями з червоними прапорами і портретами Сталіна. Вони ледве не плакали за Сверчевським і проклинали „українських фашистів", оунівців-бандерівців та Головного командира УПА Тараса Чупринку.

Якраз тоді сталося в Бельгії щось надзвичайне: амбасадор СССР Попов втік на Захід, а невдовзі карпатські комуністи, 60 осіб, зреклися совєтського підданства. Тоді я через близьких людей допоміг їм дістати бельгійські сертифікати замість совєтських пашпортів, за що мене ледве не вбив один бельгієць-комуніст на весіллі дочки того таки Степана Немеша.

В кінці березня 1947 року я відвідав у Льєжі колишнього сотника УНР Бидловського, а він познайомив мене з якимсь Борисом, попередивши, що того Бориса амбасадор Попов завербував у совєтську розвідку. Тепер ось Попов втік на Захід і може видати своїх колишніх агентів. Отже, Борис тимчасово переховувався у сотника Бидловського і, щоб відігнати страх, обидва попивали горілку. Коли я став розповідати про повідомлену пресою останню новину – вбивство Сверчевського – підпилий Борис розв'язав свого язика і виклав те, що він знав у цій самій справі. Його версія щодо причин загибелі генерала Сверчевського цілком збігається з текстом московського дослідника В. Кардіна, про що писала „Свобода" 4 серпня ц. р. Тобто Борис стверджував, що організатором вбивства Сверчевського був Сталін, а з цього само собою випливає, що в рядах УПА могли бути московські розвідники.

Микола Теслевич,
Фінікс, Аризона

Засідкою і боєм керував „Хрін"

Петро Часто

Ми передбачали, що тема смерти генерала Сверчевського не залишить байдужими наших читачів, особливо колишніх вояків УПА, та й усіх, хто дорожить історичною правдою і розуміє вагу фактів, що стосуються визвольної боротьби нашого народу. Одначе відгуків на статтю „Як загинув генерал Сверчевський?" („Свобода", 4 серпня ц. р.) надійшло більше, ніж тижневик може вмістити – властиво, це не відгуки, а цілі дослідження, базовані на документах і спогадах упівців. Хоч бери і засновуй постійну рубрику, найнявши для неї професійного „сверчевськознавця". А що це в наших скромних умовах – неймовірна розкіш, то ми змушені лише в цілому оглянути найважливіші матеріяли, прислані до редакції вже після опублікування першого відгуку – Антона Біланича („Точніше про засідку за ген. Сверчевського",„Свобода", 1 вересня). На жаль, замість уточнення, А. Біланич ще більше заплутав справу, намагаючись спростувати спогад Федора Гливи (Альманах-2000) щодо участи Хріна, командира сотні, у засідці на польського генерала. „Не було там ні усієї сотні Хріна, ні самого Хріна..." – пише А . Біланич.

Ні, таки був там Хрін і керував усією засідкою та боєм. Це стверджує, посилаючись на підпільні документи, а також на польські джерела, авторитетний знавець історії УПА Петро Содоль. Він пише, що 27 березня 1947 року чоти сотень „Ударник-5" та „Ударник-8" з'єдналися біля села Суковате, „і Хрін рішив використати цю нагоду для виконання засідки... 28 березня о год, 3-ій ранку сотні встали і о 4-ій вимаширували на місце засідки... Ціла лінія мала творити фронт приблизно на пів кілометра... Хрін скоро зорієнтувався, що в авті їдуть вищі військові чини, і зразу дав наказ стріляти... Засідка перемінилася в бій, який тривав приблизно пів години. В бою безпосередню участь брали головно чота 513 під командою Граня (ім'я та прізвище невідомі) і чота 514 під командою Оріха (Василь Ґудзик), бо ворожі авта зупинилися найближче до їхніх позицій... В часі бою Хрін зокрема звертав увагу на особу Сверчевського, якого лиса голова полискувала на сонці, а поведінка вказувала на те, що він найстарший рангою...".

П.Содоль відкидає вперті чутки, нібито Хрін знав, на кого влаштовують засідку. Про це він дізнався тільки через два дні – з польських газет. І як підсумок, „за виявлені у цій засідці мужність і геройзм та за результати бою Українська Головна Визвольна Рада нагородила найвищим відзначенням – Золотим Хрестом бойової заслуги – сотенного Хріна, чотового Граня, ройового Зайчика та кулеметника Духа. Також відзначено інших старшин, підстаршин та вояків...".

Безпосередню участь сотенного Хріна у засідці на генерала Сверчевського стверджує у листі до редакції й Іван Лико з Рочестеру, Н. Й. При цьому він покликується на вмішені у другому томі книги „В рядах УПА" спогади учасників засідки „Лісовика"

(Закінчення на стор. 17)

„Собери нас, соборе!"

Д-р Анатолій Лисий,
член Ради Митрополії УАПЦ в США

Під таким влучним заголовком появилася стаття Юрія Дорошенка в газеті „Україна молода", 18 вересня ц. р. Тон її – песимістичний. Він є наслідком багатолітніх розчарувань, спричинених невідрадними взаєминами в міжцерковному житті православної України.

Та останні події, про які будемо далі говорити, дають надію, що надходять зміни на користь більш оптимістичного погляду.

До цих визначальних подій належить Помісний собор Української Автокефальної Православної Церкви, який відбувся в Києві 14–15 вересня ц. р. Це перший собор УАПЦ після відходу у вічність бл. п. Патріярха Димитрія, який у своєму заповіті висловив бажання, щоб Митрополит УАПЦ в діяспорі і УПЦ в США Константин взяв під свій омофор УАПЦ в Україні, тим самим привівши цю Церкву в сім'ю визнаних канонічних Церков світу.

В Баунд-Бруці в днях 7–9 вересня відбулась річна сесія Ради Митрополії Української Православної Церкви в США. Наставленню УПЦ в США до останніх подій в Україні було приділено багато часу. Митрополит Константин бажав почути опінію кожного члена Ради. Настав момент для завершення специфічного завдання УПЦ в США – допомогти Церкві в Україні об'єднатися в одну автокефальну Церкву з патріяршим управлінням, посприяти визнанню її канонічности Вселенською Патріярхією, а потім і рештою православних Церков світу.

Пригадаймо деякі важливі події, які відбулися в Україні в двох останніх роках.

У квітні 2000 року Митрополит УПЦ в США Константин і Архиєпископ Всеволод відвідують Царгород і обговорюють з Вселенським Патріярхом Варфоломеєм I ситуацію в Церквах в Україні, особливо стан, який створився після смерти Патріярха Димитрія. Владика Константин поінформував Вселенського Патріярха про свій обов'язок очолити Собор УАПЦ і взяти УАПЦ під свою духовну опіку. Вселенський Патріярх ще раз підтверджує своє бажання допомогти Українській Церкві, підтримує заплановану подорож і передає благословення учасникам собору.

У травні цього року архиєпископи УПЦ в США Владика Антоній і Владика Всеволод, як післанці від Вселенського Патріярха, відвідують Україну і обговорюють шляхи до об'єднання з предстоятелями УАПЦ, УПЦ КП і УПЦ МП. Також відбуваються зустрічі з представниками Президента та уряду України. Президенту Л. Кучмі передано персональний лист від Вселенського Патріярха Варфоломея I.

У відповідь на цей захід Президент Кучма доручає прем'єр-міністрові Вікторові Ющенкові відповісти на листа і посилає делегацію на чолі з віце-прем'єром Миколою Жулинським до Царгороду. У цьому листі, між іншим, говориться:

„...Українське суспільство готове до того, щоб негайно розпочати відпрацювання прийнятої для повноти православ'я в Україні моделі визнання помістности Української Православної Церкви і подолання розколу в Українському православ'ї. Щиро вдячні Вам за вашу готовність розглядати можливість надання автокефалії Українській Православній Церкві".

Вселенський Патріярх Варфоломей I скликав в липні ц. р. зустріч представників від УАПЦ, УПЦ КП і УПЦ МП, разом з представниками Вселенської і Московської Патріярхії та уряду України в Цюріху, Швайцарія, з метою обговорення статусу Православної Церкви в Україні та шукання шляхів до об'єднання в одну патріярхальну Церкву. Москва не погоджується на цей шлях, вимагає відкладення, а пізніше цілковито відкидає цю ініціятиву.

В серпні Президент Кучма надсилає листа до Архиєрейського синоду Російської Православної Церкви в Москві з проханням надати Українській Православній Церкві статус повної автономії. Це прохання підтримується всіма (крім двох) ієрархами УПЦ МП. Прохання було відкинене Патріярхом Алексієм та його синодом.

Делегація від УПЦ в США прибула до Києва 11 вересня, двома групами. До першої входили о. архимандрит д-р Андрій Партикевич, д-р Анатолій Лисий і д-р Юрій Криволап. В той же день відбулася перша зустріч цієї групи з Архиєпископом УАПЦ Ігорем.

У вівторок, 12 вересня, до Києва прибув Митрополит УПЦ в США Константин в супроводі о. протопресвітера Івана Наконечного. В Борисполі його зустрічала з хлібом-сіллю делегація від УАПЦ на чолі з Митрополитом Мефодієм, Архиєпископом Ігорем та Єпископом Макарієм.

В той же вечір відбулася зустріч з головою Комітету в справах релігії при кабінеті Міністрів України Віктором Бондаренком. Було обговорено позицію Президента і уряду України в справі міжцерковних взаємин і проведення собору.

Наступного дня, 13 вересня, відбувся архиєрейський собор УАПЦ. У ньому взяли участь всі архиєреї УАПЦ разом з Митрополитом УПЦ в США Константином, о. архимандритом Андрієм та о. Іваном Наконечним. Було узгоджено всі деталі проведення собору УАПЦ. Відбулася досить гаряча дискусія щодо майбутніх кроків УАПЦ і її взаємин з іншими православними юрисдикціями в Україні та встановлення діяльних зв'язків з Вселенською Патріярхією.

14 вересня, о 9-ій годині ранку, в Андріївському соборі, в присутності кількох тисяч вірних, відбулася урочиста архиєрейська Служба Божа. Її проводив Митрополит Константин в сослуженні о. архимандрита Андрія, о. Івана Наконечного та 33 священослужителів. Владика Митрополит виголосив дуже глибоку проповідь. Прекрасно співав церковний хор. Багато людей молилися на подвір'ї, бо в церкві не було місця для всіх. Після Літургії тисячі вірних з хо-

(Закінчення на стор. 15)

Ожив собор Зарваницької Матері Божої

о. Роман Ганкевич,
член Будівельного комітету

Католицька Церква під проводом Святішого отця останні три роки присвятила прославленню Бога у Святій Трійці, кожний рік призначений на глибше пізнання одної з Трьох Осіб Божих. Останній рік присвячений Другій Особі Божій – Божому Синові. 2000-ліття Різдва Христового святкуємо під гаслом „Христос учора і сьогодні – той самий навіки".

Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви вирішив відзначити цей день всенародною прощею до Зарваниці, а з цієї нагоди – посвятити собор Зарваницької Матері Божої. Більше, ніж 750 років тому Пресвята Богородиця з'явилася монахові, котрий втікав від монгольської навали, і сказала: „Збудуй мені святиню". Першу церкву на місці появи збудував вдячний за чудесне уздоровлення князь Василько Теребовельський. А тепер надхнені Пресвятою Богородицею Владика Михайло Собрига та його генеральний вікарій о. митрат Василь Семенюк взялися до будови величного собору.

Вона почалася чотири роки тому в тяжких матеріяльних обставинах. Побожні люди, хто як міг, допомагали грішми, приходили добровільно на працю, вірні діти Пресвятої Богородиці на поселеннях також включились у збірку фондів. Вельми посприяв справі спеціяльний заклик учасників Синоду єпископів УГКЦ.

Зі свого боку, Уряд України також створив Комітет для відзначення Великого Ювілею народження Ісуса Христа. Комітет очолив віце-прем'єр Микола Жулинський. Прощу до Зарваниці було призначено на 23 липня 2000, а на попередній день – посвячення собору. До Зарваниці приїхав прем'єр України Віктор Ющенко і був захоплений тим, що там побачив. Хоч роботи було ще багато, а часу – мало. Уряд прислав вояків і вони допомогли закінчити все вчасно.

Хто не був тепер в Зарваниці, той не може собі уявити маштабу і величі події. Церква домінує над усією долиною Стрипи, по правім боці – п'ятиповерхова дзвіниця, а посередині площі – статуя Пресвятої Богородиці.

Заздалегідь побудовано готелі, реколекційний дім. Для молоді приготували так зване Співоче поле. Військо поставило шатра, привезло свої кухні, де приготовляли скромні, але смачні і здорові харчі. Понад 50 тисяч молоді взяло участь у святкуваннях. Між ними – студентське товариство „Обнова", Пласт, „Українська Молодь – Христові", „Тризуб" та багато інших.

Державна автомобільна інспекція звітувала, що на дводенні святкування прибуло 750 тисяч паломників. Серед 1,200 автобусів були з Німеччини, Англії, Польщі, Румунії, Словаччини, Чехії, а з України – так, як співаємо під час Воскресної Утрені, „з півночі і з полудня, зі сходу і заходу прийдуть діти Твої".

Святкування почались в суботу вранці, в каплиці на подвір'ї парафіяльної церкви. Першу урочисту Святу Літургію з іншими отцями служив автор цих рядків, закордонний член Будівельного комітету, а після Святої Літургії виголосив проповідь. В каплиці тривали Богослуження, співали семінарійні хори, день був заповнений різними програмами: виставкою вишивок отця д-ра Блажейовського, представленням епархій, концертом на Співочому полі з участю популярної Ніни Матвієнко.

Посвячення собору призначене на 4-ту годину по полудні. Похід вийшов від парафіяльної церкви о 2-ій годині. На площі перед церквою майорять хоругви, грає оркестра Тернопільської семінарії. В кінці довгі ряди отців. Владика Юліян Вороновський несе на голові частočку мощів святого Йосафата, а перед ним несуть ікону Зарваницької Матері Божої. Діякони весь час обкаджують Владику, ікону і мощі.

Посвячення відбувалося в обох церквах водночас. В горішній церкві його проводив Владика Михаїл Сабрига, а в долішній – Владика Юліян Вороновський. Посвячення відбувається через миття престолу і вкладення мощів. Владика і чотири отці в повних ризах вбирають фартухи, водою і рожевим милом миють і витирають престіл, тоді пахучою рожевою водою миють і знову витирають, на кінець миють червоним вином і

(Закінчення на стор. 15)

Свято у Зарваниці

ЗВІДУСІЛЬ

Івана Павла II чекають в Україні

Віце-прем'єр України Микола Жулинський на зустрічі з апостольським нунцієм в Києві архиєпископом Ніколою Етеровичем обговорив питання відвідання Україн Папою Іваном Павлом II. Запрошення до такої візити Папа Римський отримав ще у 1998 році, але не міг скористатися ним через опір Російської Православної церкви і складну релігійну ситуацію в Україні. Росіяни твердили, що він має спершу „покарати" українських греко-католиків, які нібито переслідували православних росіян на заході України. М. Жулинський сказав, що було б добре, якби візита Папи збігалася з 10-річчям незалежности України.

Зі скелі біля Форосу зірвався турист

У неділю поблизу Форосу в Криму, під час гірської мандрівки туристської групи у складі громадян Литви, зі скелі (з висоти 460 м) зірвався та завис на допоміжному канаті на висоті 400 м. чоловік. Через 2.5 години потерпілого було знято з черепно-мозковою травмою і госпіталізовано в тяжкому стані до лікарні Лівадії. На місці події працював підрозділ Міністерства Надзвичайних ситуацій України у складі 11 осіб та 2 одиниць техніки.

Росія чинить беззаконня у Чечні

Федеральні війська Росії чинять у Чечні бандитські напади на села, які називають „очищенням". Озброєні люди у масках вриваються до жител, б'ють і грабують людей, вивозять чоловіків, за яких потім вимагають викуп. Найчастіше потім знаходять лише їхні тіла. Скрізь зобов'язує поліційна година, вже за хвилину після настання якої п'яні солдати можуть застрелити людину без усякої причини. У відповідь чеченці вдаються до помсти, вживаючи для цього навантажені вибухівкою авта. Минулого тижня таке авто вибухнуло в момент прибуття іншим автом працівників прокуратури: загинуло 8 росіян, поранено 30. Загалом під час нинішньої війни у Чечні загинуло майже 2.5 тисячі російських вояків.

Чеченці підтримують арабів

Шаміль Басаєв, один з найпопулярніших командирів збройного чеченського опору, має намір послатити близько 150 чеченських бойовиків на Близький Схід для участи в "мусульманському джигаді" з метою "визволення Єрусалиму". Йдеться про відрядження 153 осіб, які пройшли вишкіл у таборах на території Йорданії, Туреччини, Пакистану та Афганістану. Це не тільки чеченці, а й найманці з інших країн, що дає їм можливість приїхати в Ізраїль за чужоземними пашпортами й організувати терористичні акти в самому серці країни.

Чи знайдеться сила виправити справи?

Прочитав статтю Віталія Карпенка „Що таке українська олігархія?" в газеті „Свобода" (ч. 37) і пригадав, яке щастя прийшло до нас в 1991 році з вісткою про незалежність, свободу для всіх народів України!

І що ми маємо тепер – за дев'ять років самостійности України? Купка олігархів доводить Україну (найбагатшу країну в Европі) до занепаду. В той час, як вони прибирають до своїх рук нафту, ґаз, електроенергію, збіжжя, набивають „мішки" долярами, люди України приречені на напівголодне існування, холодні хати без світла повну добу. Більшість українських газет і журналів в Україні – під п'ятою кланів, олігархів.

Я не розумію, до чого дійде Україна при такому політичному і економічному становищі? Що робити з олігархами тепер і в майбутньому? А що робити з внутрішньою заборгованістю (понад 7 млрд. долярів) з виплати пенсій, платні, стипендій.

Зовнішня заборгованість у розмірі 12.5 млрд. долярів спричинила масове безробіття (незалежні експерти подають 6–8 млн. безробітних).

Найстрашніше в Україні – вимирання української нації. Експерти подають чисельність населення менше 46 млн. осіб (а було – 52 млн.). Як буде поводитися Україна зі своїми, доморощеними магнатами? Чи знайдеться сила, що виправить це становище на краще?

Михайло Приходько,
Філядельфія

Незабутнє...

Долиною Прут мчить, як шалений, попід гуцульський бір зелений, складаючи з того шуму про Довбуша тужливу думу . За мостом село Вербіж Нижній, звідтам видно вже Карпати, могутню Чорногору і горду Говерлю.

В долині лежить Коломия – місто старовинне. Важка доля випала Коломиї – тривалий час тут відчувалося російське засилля. Його провідниками були адвокат Владімір Дудикевич, о. Ніколай Семенов в самій Коломиї, о. Кобринський в селі Мишині, о. Павел Глібовицький в селі Слобідці Лісній та ін. Кожної неділі о. Семенов у проповіді зневажав вчителів і студентів, які домагалися української школи. У школах вчителі ставили дітям двійки за те, що вони говорили українською мовою. Тоді один учень склав віршика: „До півночі вчора вчився, рано в третій пробудився, латину кував, а у школі на годині, як учора, так і нині, двійку обірвав". Отак з обдарованих дітей туманів виправляли...

Марія Гаркач,
Брунсвік, Огайо

Російськомовний „Doctor"

Під час перебування в Україні мені звернули увагу на медичний журнал „Doctor", який недавно почав виходити російською мовою. Вже вийшло два числа. Це не було б особливою подією, бо в Україні видається багато газет і журналів російською мовою, та все ж цей випадок – особливий, тобто особливо обурливий. Річ у тому, що видає цей журнал міжнародна організація „Жіноча громада", яку очолює Марія Драч – дружина відомого українського поета Івана Драча, який є тепер міністром інформації. І його міністерство дозволило це видання!

Головним редактором є проф. Людмила Порохняк – член управи Всеукраїнського лікарського товариства в Києві. Членом редакційної колегії – д-р Ігор Галярник, член Українського лікарського товариства Північної Америки. Ці особи популяризують і представляють цей журнал. Коли я звернувся до головного редактора зі запитанням: „Чому російською мовою?", дістав відповідь: „Так бажав спонзор".

Отже, хто є хто в Україні? „П'ята колона" руйнує її зсередини руками українських діячів.

Д-р Мирослав Коленський,
заступник президента Світової Федерації українських лікарських товариств

Слово про табір

Прикладом милосердя і співчуття до українських дітей є Товариство допомоги дітям – сиротам в Україні, що діє в Нью-Йорку. Добрим і милосердним ділом був табір, який організувало товариство в Київській області.

Нас було 24 особи, ми відпочивали 18 днів. Першого дня всі познайомились, влаштувались у своїх кімнатах. Вставали вранці, робили зарядку, снідали, а потім в нас були заняття з англійської мови, які проводила Мая Волошин. Перед споживанням їжі ми завжди молились. Після уроків мали спортивні ігри.

Після денного відпочинку відбувались заняття з української мови та політології. Політологію читав ветеран УПА Василь Волошин. Це дуже цікава людина, яка багато знає і ділиться своїм досвідом. З нами працювали Тетяна Скрипник і Ольга Мороз.

Ми всі дуже здружились, тому прощатись було важко. Не можу забути наші вечори біля ватри, розмови, дискусії, пісні. На мою думку, табір був прекрасним і я дуже добре відпочила.

Оля Гірник,
м. Івано-Франківськ

ХОЧ ЛИСТ І ПРИВАТНИЙ

Бібліотека чекає на книжки

У нашому місті Летичеві проживає 850 юнаків і дівчат. У бібліотеках району, і зокрема в Летичеві, з участю молоді проводиться значна краєзнавча діяльність. В пошуку, дослідженні, виданні краєзнавчих матеріялів нам допомагає о. Віктор Магдін, священик з села Голоскова. З його доброї волі і підтримки ми видаємо інформаційний вісник про нові надходження, видали довідник „Літературна Летичівщина".

Ми переживаємо зараз скрутні часи становлення і розбудови незалежної України. Не вистачає коштів на придбання періодики, нової літератури для читання, якої так прагне сучасна молодь. Її цікавлять література з історії, з питань підприємництва і бізнесу, твори письменників української діяспори. Маємо надію на допомогу в цьому пляні.

Адреса бібліотеки: **Україна, Хмельницька обл., 31500, м. Летичів, вул. Леніна, 14, Центральна районна бібліотека.**

Франя Андрощак, директор.

Листа переслав до „Свободи" Адольф Гладилович з Канади

Нам пишуть

В пам'ять про Шептицького

Ми, галичани, маємо велику повагу до Слуги Божого, митрополита Андрея Шептицького, котрий був пастирем усіх віруючих в Українській католицькій церкві. Ми повинні продовжити збирання підписів мирян під проханням до Івана Павла II про беатифікацію митрополита Андрея Шептицького.

Емілія К. Процінська,
Мериленд

Комп'ютер не вміє інакше

Дивує мене, що списки жертводавців на різні цілі газета друкує за англійською азбукою. Я вважаю, що всі прізвища мусять бути вичислені в списках за нашою абеткою. Я особисто припускаю, що списки виготовляють молоді учні шкіл, яких складання прізвищ за українською азбукою – складна справа.

Степан Маланчук,
член УНС,
Санта Барбара, Каліф.

Від редакції: *Насправді списки жертводавців формує комп'ютер, в якому оперативно-командною мовою є англійська.*

Уточнення

29 вересня у „Свободі" поміщений допис М. Климчак про українські дні в Чикаго, в якому подано, що усю програму підготував М. Куляс. М. Куляс був ведучий програмою в неділю, а за все підготування та склад програми відповідав член управи Відділу УККА інж. Мирон Лущак, що він робить вже понад 10 років. Крім того, не згадано, що ведучою програми впродовж два двох днів була Марія Помірча, ансамбль „Явище" не брав участи в програмі, зате брали участь солісти Богдан Косопуд та Василь Матвіїв.

За управу Відділу УККА
інж. **Л. Боднар**

„Збери нас...

(Закінчення зі стор. 13)

ругвами хресним ходом попрямували вулицями Києва до Палацу культури профспілок України. Там уже чекали архиєреї УАПЦ, представники Президента та Уряду України: Микола Жулинський – від Кабінету Міністрів, Юрій Богуцький – заступник голови адміністрації Президента, Віктор Бондаренко – від Комітету в справах релігії, та декілька депутатів Верховної Ради.

Співом молитви починається собор. Його відкриває Митрополит Константин. Він передає вітання та благословення від Вселенського Патріярха і висловлює надію, що цей собор буде історичним кроком для Православної Церкви в Україні, бо він проходить в час нових можливостей для утворення єдиної Православної Церкви в українській державі. Висловлює віру, що в недалекому майбутньому Українська Церква стане врівень з іншими православними і національними Церквами світу. На його заяву, що, виконуючи заповіт сл. п. Патріярха Димитрія, він бере УАПЦ в Україні під духовну опіку, собор відповідає гучними оплесками. Далі веде собор Архиєпископ Ігор. Надходять привітання від Президента України Леоніда Кучми, від уряду України, від Патріярха Філарета, від Київської адміністрації, від різних парафій і депутатських фракцій.

Мандатна комісія собору інформує, що в соборі беруть участь 720 учасників, з них 647 – уповноважені делегати від парафій УАПЦ.

Після декількох наукових доповідей в діловій частині собору знову говорив Митрополит Константин. Він ще раз висловив свою згоду взяти на себе обов'язок духовної опіки над УАПЦ в Україні та бути посередником між УАПЦ і Вселенською Патріярхією, і що собор вирішив обирати не Патріярха УАПЦ, а просто предстоятеля УАПЦ. Ним було вибрано Митрополита Тернопільського і Подільського Мефодія, а керуючим справами Патріярхії УАПЦ – Архиєпископа Ігоря. Таке управління УАПЦ залишиться до майбутнього собору з'єднаних Православних Церков в Україні, на якому буде обрано Патріярха України. Делегація УПЦ США з задоволенням прийняла наслідки праці собору. Митрополит Константин в своєму слові, закриваючи собор, висловив вдячність делегатам за плідну працю і участь в цьому історичному зібранні Української Автокефальної Православної Церкви та віру, що єдина помісна Православна Церква України стане дійсністю в недалекому майбутньому.

Собор затвердив „Звернення до українського народу" і текст листа до Президента Кучми. В той же день делегація УПЦ США мала зустріч з післанцями від Патріярха УПЦ КП Філарета. Розмови тривали до півночі. Було досягнуто домовлення, що ієрархи УАПЦ і УПЦ КП підпишуть спільного листа до Вселенського Патріярха Варфоломея, в якому запросять його до участи допомоги в об'єднальному процесі гілок Православної Церкви в Україні та в створенні тісніших взаємин між Вселенською Патріярхією і Церквами в Україні.

Делегація УПЦ в США також прийняла запрошення від Патріярха Філарета відвідати його наступного дня. В суботу, 16 вересня, в патріярхії УПЦ КП відбулася зустріч делегації з Патріярхом Філаретом. Присутнім був також представник від уряду України Віктор Бондаренко. Розмова тривала біля двох годин і торкалася шляхів сприяння уряду України процесові створення єдиної Помісної Православної Церкви.

Зрозуміло, що остаточний результат цього процесу тепер залежить від наших братів в Україні. Чи буде мир і згода? Будуть переважати особисті амбіції, чи добро народу і держави? Передумови для розв'язання міжцерковних проблем створено. Якщо до цих передумов додати сприятливіше ставлення Президента і уряду України до цих процесів і також готовність Вселенської Патріярхії допомогти тоді можемо сказати, що місія УПЦ в США, яка почалась в 1995 році, завершується успіхом.

Ожив собор...

(Закінчення зі стор. 13)

ще раз витирають престіл. Хор співає відповідні стихири. Владика і отці стають на коліна – читають „колінопреклонні молитви". Всередині престолу приготована дірка, в яку вкладають мощі, заливають миром і запечатують.

На новопосвячений престіл кладуть один за одним три обруси, Кивот, Євангеліє і напрестольний хрест. Все все приготоване мистцями в Україні. Свята Літургія почалася Малим Входом, Митрополит з Перемишля Іван Мартиняк провадив Богослуження і виголосив святочну проповідь. А на площі перед собором – море людей, море свічок. Цілу ніч линуть до неба молитовні пісні. Владика Михаїл Колтун посвятив статую Пресвятої Богородиці, вирізблену з білого мармуру, привезеного з Італії.

О восьмій годині ранку почався похід на площу перед Собором, де приготовлено престіл для урочистої Святої Літургії. Учителька з групкою дітей, одягнутих в українські строї, вітають гостей декляматціями, короваєм, та водою з чудотворного джерела – віцепрем'єра Миколу Жулинського, міністрів Василя Дурдинця, В. Бондаренка, представника адміністрації Президента Юрія Богуцького, з Тернопільської обласної адміністрації – Василя Коломійчука, Василя Олійника, понад 30 депутатів Верховної Ради. А також єпископів під проводом Преосвященного Любомира Гузаря, папського нунція, Архиєпископа Миколу Етеровича, особистого представника Святішого Отця Кардинала Вінко Пуліча, греко-католицького єпископа з Мадярщини Сіларда Керестеша, генерального вікарія для українців греко-католиків в Румунії о. митрата Василя Поповича, представника Патріярха Київського Філарета, Єпископа Коломиї Василія.

Святу Літургію служив Преосвященний Любомир Гузар, співслужили всі присутні єпископи і священики. Співав збірний хор епархіяльних семінарій і тисячі паломників, які прийшли з усіх закутків української землі і з інших країн. Співали Службу Різдва Христового. По Євангелії Преосвященний Л. Гузар привітав визначних гостей, папський нунцій прочитав листа від святішого Отця, а представник Папи Кардинал Пуліч, хорват з походження, українською мовою виголосив привіт.

Сотні отців розійшлися по площі, щоб роздати Святе Причастя паломникам. По Святій Літургії преосвященний Любомир Гузар запросив до слова Юрія Богуцького, який прочитав лист-привіт від Президента України Леоніда Кучми. Велику заслугу в будові собору має обласна адміністрація і її голова Василь Коломійчук. В своїм слові В. Коломійчук цитував світлої пам'яті Патріярха Йосифа і його змагання за єдину Українську Церкву.

Єпископ Коломийський Василій передав привіт від Патріярха Філарета, а Кардинал Вінко Пуліч – папське благословення. На закінчення всі єпископи перейшли на балкон коло собору та спільно благословили присутніх і прощалися з ними.

Тим часом в соборі залишається ще чимало роботи. Треба поставити два іконостаси в горішній і долішній церкви, треба розмалювати церкви, подбати про бічні престоли, про внутрішнє устаткування, богослужебні книги, ризи, плащаниці і багато іншого. Ми ще раз звертаємося до усіх українців з просьбою: допоможіть своїми пожертвами закінчити велике діло. Імена жертводавців будуть виписані на пропам'ятній таблиці в соборі.

Наші конта відчинені в „Самопомочі" в Нью-Йорку у Чикаго. Досить написати одне слово „Собор", або посилайте датки прямо до нас: **Sobor Zarwanyckoi Materi Bozoi, 15 St. Olga Str., Hamilton, Ont., L8L 6R3 Canada.**

Наймолодші учасники свята у Зарваниці

ЗВІДУСІЛЬ

З Евересту – без зупинки

38-річний інструктор лещетарства Даво Карніцар зі Словенії вперше в світі спустився з найвищої гори нашої плянети Евересту, не знімаючи лещат. Спуск тривав понад 5 годин і був знятий на плівку камерою, закріпленою на шоломі спортсмена. Першу спробу він зробив 4 роки тому, але через сніговію був змушений припинити спуск. При спробах вийти на Еверест вже загинуло понад 200 осіб.

Жінки у Закордонному легіоні

Закордонний леґіон Франції – довголітній бастіон чоловічої мужности, почне приймати жінок у свої ряди. Це рішення заплановано, щоб подвоїти кількість жінок у французькому війську впродовж наступних 20 років. Згідно з плянами Міністерства оборони жінки зможуть служити у всіх відділеннях леґіону, крім двох – підводних човнів і поліційних відділах спеціяльних завдань для боротьби з порушниками громадського порядку.

Рекордний для країни хабар – 700 тисяч долярів

При отриманні хабаря заарештовано депутата Державних зборів Угорщини Золтана Сейкеля, який є головою одної з парляментських комісій. Слідчі столичної прокуратури і поліцейські буквально схопили його за руку у будапештському готелі "Геллерт", коли він отримував від одного з угорських бізнесменів 20 мільйонів форинтів (близько 700 тисяч долярів). Такий обсяг хабаря - безпрецедентний в Угорщині. Сейкелю грозить покарання ув'язненням від 2 до 8 років.

Президент Південної Кореї – Нобелівський лавреат

Нобелівську нагороду миру 2000 року призначено Президентові Республіки Корея Кім Де Чжунові. Про це повідомив на урочистій церемонії у Великій залі Норвезького Нобелівського комітету його голова Гуннар Берге. Він підкреслив, що цієї престижної нагороди удостоєно главу південнокорейської держави за "діяльність заради миру, демократії та на захист прав людини в Південній Кореї і Східній Азії загалом та розвиток мирних взаємин з Північною Кореєю зокрема ".

Виграли, але насправді програли

Коаліція лівих у Латвії у проводі з колишнім комуністичним керівником у недавніх парляментських виборах здобула найбільше голосів, але не здобула достатньої кількости підтримки щоб зформувати уряд. Їхня Соціял-демократична партія, яку очолює Альгірдас Браузаускас, здобула 49 місць, а для цілковитої перемоги і перевагу у парляменті потрібно найменше 71 місце.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Степові боги

Коли в Україні з початком „перебудови" настала можливість говорити на українські теми, в майстерні черкаського художника Миколи Бабака почали збиратися люди. Кому бракувало стільців, сиділи на підлозі. Художники, літератори, вчителі слухали розповіді вчорашніх дисидентів і молодих патріотів про незнану досі історію України, боротьбу її народу. З темних дощок на стінах і полицях дивилися на гостей численні святі, схожі на селян Шевченкового краю, зібрані Миколою по довколишніх селах. Вже за життя людей, які приходили до Миколи Бабака, з ініціятиви Хрущова сталося велике знищення церков в Україні . Якось архівіст Володимир Косцов показав мені старовинну „Кормчу книгу" – збір козацьких законів. Він розповів, що у гаражі районного комітету комуністичної партії в Драбові побачив призначену до знищення купу старовинних видань та ікон, з якої водії дозволили йому узяти одну книгу.

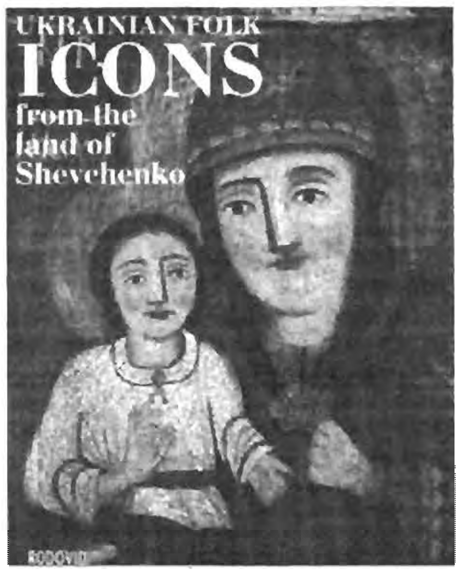
Микола Бабак теж не був байдужим до народних скарбів, збираючи старовинні народні ікони по глухих селах. Його зібрання, а також ікони з музею Івана Гончара, з Тимошівського музею народного мистецтва, з колекції Лідії Лихач і кількох анонімних збирачів стали основою нового альбому „Ікони Шевченкового краю", який випустило в світ київське видавництво „Родовід". У альбомі відтворено близько двохсот ікон з сіл, що лежать по обидва боки Дніпра на Київщині та Черкащині. Про ікони розповіли у альбомі відомий краєзнавець Микола Корнієнко і видавець Лідія Лихач. Розповідь подано також англійською мовою у перекладі Тетяни Симиренко-Торп і Вільяма Нолла, вже відомого читачам „Свободи" з книги-дослідження трансформації українського села за комуністичного режиму. Перелік ікон французькою мовою підготувала Раїса Зацарівна.

Двісті ікон нового альбому – особливе явище в українському християнстві. Вони не пасують до канонів церковного іконопису, тому що створені наївними сільськими самоуками, які були не менш талановитими, ніж їхні столичні колеги, але не мали академічної школи і черпали надхнення з багатющого сільського побуту.

Християнство прийшло в Україну на зміну колишньому багатобожжю і рішуче витіснило його з сакральних будівель, але не з селянських хат. Люди охоче прийняли Євангелію Ісуса Христа, але на божницях у хатах встановили численних святих, котрі нагадували їм колишніх домашніх богів і були намальовані сільськими малярами переважно з місцевих найшановніших односельців. Офіційна церква пробувала заборонити такий примітивний іконопис, але не могла нічого вдіяти. Намальовані на дошках і домотканому полотні численні святі Миколаї, Варвари, Степани і Пантелеймони пильно стежили з божниць за злагодою в родині, за порядком у хаті. Під час гулянок їх закривали завісами, „щоб не було гріха", а на свята радували лампадками. Ікони прикрашали вишиваними рушниками, щоб „боги не були голі", тобто бідні. Ікони берегли від пожежі, допомагали у хворобах, застерігали від лиха, навіть віщували смерть. Освячені ікони не можна було продавати, хібащо дарувати іншим. Ними благословляли молодих, немовлят, рекрутів. Історія не зберегла імен більшости малярів – свої твори вони переважно не підписували. Їхня діяльність практично припинилися за совєтської доби. Ікони, що збереглися, написані переважно в минулому столітті, хоча є й давніші.

Новий альбом Ліди Лихач – це не посібник з іконопису, а подорож у далекі степові села, до степових богів, які в образі святих Православної Церкви зберігають неповторні риси українського козацтва, селян і жінок, їхній одяг, предмети побуту. Ці наївні твори зворушують, збуджують думку і уяву.

Варто мати цей альбом у себе вдома, щоб у хвилину душевної розпуки узяти його до рук і відчути на собі пильний погляд придніпровського святого Миколая, який за багато років у сільській хаті вислухав чимало молитовних сповідей в хвилини радощів і горя, а тепер готовий розрадити сучасних нащадків прадавніх селян.

Радує висока технічна якість видання, здійсненого теж у Києві, в друкарні „Оранта". Крім суперобкладинки (вона може бути на ваше бажання також і англомовною), обгортка альбому зроблена з полотна, яке теж промовляє... За такий альбом варто заплатити з доставкою 45 долярів США. Чек можна вислати на адресу: **Rodovid, 18000 S. Mullen Rd., Belton, MO, 64012. E-mail: rodovid 2@aol.com.**

Не баріться!

Левко Хмельковський

Христос – лоза виноградна. Київщина. XIX ст.

Пророки Ілля та Єлисей. Черкащина. XIX ст.

Добрий пастир. Чигиринщина. XIX ст.

Священик – своєму народові

В одній із принагідних зустрічей о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ, висловився, що він народився в Бразилії, перебуває і працює в Торонто, Канада, а серцем живе в Україні. В Україні оцінили його журналістично-письменницьку діяльність, опублікувавши недавно чепурну виглядом та важливу змістом, з ілюстрованою обкладинкою, майже 500-сторінкову книгу.

Оформлення книги, що появилася у видавництві отців Василіян у Львові п. н. „Світло на світанку третього тисячоліття", виконав М. Заяць. Автор книги о. В. Цимбалістий, висловлює вдячність парафії св. Василія Великого в Торонто за допомогу у виданні цієї книги.

Про суть книги сам автор, між іншим, каже таке: „В Україні я бачив жахливі руїни Божих храмів і монастирів, бачив перші кроки відродження нашої Церкви, і особливо швидке відновлення нашого Василіянського Чину. Згодом кожного року бачив її швидкий ріст та відродження духовности. Бачив молодих хлопців і дівчат, які, ідучи за Божим покликом, заповнювали ці зруйновані монастирі з бажанням посвятитися службі Богові". Матеріялами цієї книги вже послуговуються університетські викладачі. Це значить, що матеріял у книзі важливий, актуальний і таких знань бракує через довголітню ворожу окупацію. Тематика цієї книги – широка, обіймає чимало проблем сучасної людини і спільноти. Мова і стиль свідчать про талант професійного журналіста і письменника, який вміє оповідати цікаво. Це неначе його подарунок народові з приводу 30-річчя його священичого служіння.

Особистість о. Цимбалістого, є унікальною. Він – веселої вдачі, лагідний, непосидючий, дуже працьовитий, а при тому надзвичайно скромний. Як писав британський канонік Ґодфрей Ґрей, люди інколи мають такі вимоги до свого духівника: „щоб мав талант готувати свої проповіді, силу красномовства Черчілля, принадність кінозірки. тактовність короля, здібність економіста, розум Сократа, терпеливість біблійного Йова. Але дехто усе ж буде розчарований". Читачі висловлюють о. Цимбалістому свою вдячність за успішне редагування журналу „Світло" та за великий вклад у розбудову української християнської духовности у діяспорі і в Україні. На многі літа вам, отче.

Д-р В. Соханівський

СПОРТ

УСО „Тризуб" завершує святкування свого 50-річчя

В суботу, 4 листопада, у власній відновленій залі на „Тризубівці", в Горшам, поблизу Філядельфії, відбудуться завершальні урочистості ювілею УСО „Тризуб". Перша частина свята відбулася 2–4 липня ц. р. під час Української діяспорної олімпіяди-2000. Свої 50-річчя відзначили СТ „Україна" – Монтреаль, СТ „Україна" – Торонто, УСК – Нью-Йорк, УСТ „Львів" – Клівленд, УАСТ „Леви" – Чикаго. Усі ці осередки були організовані спортовими активістами, які прибули до Америки в „третій хвилі" української еміґрації, після Другої світової війни. Єдиний український спортовий осередок УСВТ „Чорноморська Січ", який в 1999 році відзначив 75-річчя, був заснований в 1924 році українськими еміґрантами „другої хвилі", що прибула сюди після Першої світової війни.

Українські спортові осередки дуже вагомо прислужилися не тільки до повноцінного виховання нашого юнацтва, українського організованого спорту, але, що було дуже важливо в минулих декадах, в прославі українського імені. Саме наші спортові дружини, що успішно виступали на американській і канадській аренах, вдало популяризували своє українське походження. Саме в цій ділянці, без сумніву, лідером був УСО „Тризуб", організувавши боєздатну футбольну дружину, яка чотирикратно – у 1960, 1961, 1963 і 1966 роках – зуміла здобути Чашу Америки. Футболісти „Тризуба" двічі (в 1956 і 1966 роках) здобули звання віце-чемпіонів, відповідно в іграх за аматорську Чашу Америки і відкритий чемпіонат за Чашу Девера, як теж ряд чемпіонатів в Американській професійній лізі. В цих роках УСО „Тризуб" організував декілька міжнародних змагань і навіть поїздку дружини до Ель-Сальвадору, де відбулися товариські змагання за численної участи глядачів. Футбол був не єдиною ділянкою „Тризуба". На терені осередку існували жіноча й чоловіча команди з відбиванки, досить сильна шахова ланка, ділянки тенісу і настільного тенісу, на рахунку яких вписані чемпіонати УСЦАК. В останній декаді семикратним дружиновим чемпіоном УСЦАК була плавацька ланка „Тризуба".

УСО „Тризуб" продовжує бути футбольним лідером на терені Філядельфії, здобувши в останніх кількох роках звання чемпіона вищої дивізії, місцевої футбольної ліґи. В минулому сезоні „Тризуб" дійшов до футбольного півфіналу змагань за аматорську Чашу Америки, здобув звання віце-чемпіона Української олімпіяди. УСО „Тризуб" відзначився як організатор великих спортових імпрез – святкування 70-річчя СТ „Україна", Львів, в 1981 році, Українська спортова олімпіяда в 1988 році, Українська діяспорна олімпіяда-2000 році і ряд інших.

УСО „Тризуб", ще коли завідував власним Домом у Філядельфії, був неначе центром громадського життя в цьому місті, а тепер як власник прекрасної оселі „Тризубівка" із відновленою та значно побільшеною залею в клюбовій забудові, й далі залишився віссю українського громадського життя Філядельфії і околиці.

О. Твардовський

Сергій Гончар –чемпіон світу з велогонитви

У важких умовах відбулися у Франції змагання на першість світу з індивідуальної велогонитви на швидкість: дощ з градом і холод утруднювали боротьбу. Проте Сергій Гончар з України переміг з швидкістю 56.21 км/год. на відстані 47.6 км. Друге місце посів М. Річ з Німеччини, третє – Лашло Бодрогі з Угорщини.

До уваги новоприбулих спортсменів

Українське спортово-виховне т-во „Чорноморська Січ" в Нюарку-Юніон, Нью-Джерзі, запрошує футболістів до своєї команди, яка виступає у вищій дивізії „Гарден Стейт Сакер Ліґи" Нью-Джерзі. У випадку більшої кількости зголошених можна буде зформувати нову, повну команду до виступів в першій дивізії вищезгаданої ліґи. Зацікавлені можуть зголошуватися по інформації на телефони **(908) 688-8323 або (908) 687-3830.**

Запрошуємо дівчат і хлопців у віці 16 років і вище, а також жінок і чоловіків до наших волейбольних команд.

Тренування проходитимуть один раз в тиждень увечорі, змагання на американських турнірах 1–2 рази на місяць. По дальші інформації звертатися до провідника волейбольної ланки телефоном (вечорами): (973) 363-1054.

Управа УСВТ „Ч. Січ"

Засідкою і боєм...

(Закінчення зі стор. 12)

і „Прикуя". Отже, „Прикуй" згадує: „...К-р „Хрін" дав наказ чотовим займати призначені їм місця, а бунчужному (тобто мені) взяти один кулемет і підійти на самий край лісу, пильно обсервувати та повідомляти командира, що заняв місце яких п'ять метрів позаду. Направо від командира залягли дві чоти – „Оріха" і „Граня". Я далекоглядом обсервую дорогу і повідомляю командира, що з Балигороду наближаються дуже поволі два авта – особове і 5-тонівка. На першому їдуть якісь великі пани, лисі, без шапок. К-р „Хрін" дає наказ: як тільки перше авто опиниться перед кулеметом – стріляти...".

Щоб закрити „тему Сверчевського, у „Свободі" з користю для прояснення цієї сторінки збройної боротьби УПА, всі одержані на цю тему відгуки, і ті, що ще можуть надійти, ми готові передати редколеґії „Літопису УПА".

ФУТБОЛ

Ще одна перемога України у Чемпіонаті світу - 20002 з футболу

Закінчилися відбіркові змагання нинішнього року Чемпіонату світу з футболу – 2002. Граючи у п'ятій групі збірна України здобула вже другу перемогу. У грі з Норвеґією вона перемогла скандінавських футболістів з рахунком 1:0 на їхньому полі. Світова преса назвала це несподіванкою. Ґоль забив Андрій Шевченко. Тепер Україна ділить у своїй групі друге місце з білорусами.

Наступні змагання відбудуться вже наступної весни. 24 березня 2001 року команда України гратиме зі збірною Білорусі.

Л.Х.

Валерій Лобановський не йде у відставку

Інформація, розповсюджена на неофіційному сайті "Динамо Київ" щодо відставки головного тренера збірної України і футбольного клубу "Динамо" Валерія Лобановського після завершення сезону, не відповідає дійсності, заявила прес-служба "Динамо Київ". Як йдеться в інформації, що з'явилась у суботу на неофіційному сайті "Динамо Київ", з "інформованих джерел" стало відомо, що після стартового матчу відбіркового циклу Чемпіонату світу-2002 між збірними України та Польщі (Польща перемогла з рахунком 3:1) між президентом Федерації футболу України Григорієм Суркісом і головним тренером національної збірної В. Лобановським "виник досить серйозний конфлікт", результатом якого стало рішення про відставку тренера після завершення поточного сезону.

УНІАН

„Крила" і „Україна"перемогли в турнірі

Згідно з вислідами змагань 13-річного футбольного турніру, що його влаштовує СК СУМ „Крила"–Чикаґо на оселі Барабу у Віскансині, футбольна дружина господарів і футбольний клюб „Україна" в складі новоприбулих, здобули відповідно в 1-ій дивізії і дивізії сеньйорів у віці 30 років і вище, трофеї чемпіонів. В 1-ій дивізії між 5-ти клюбами змагалися, крім „Крил", УАСТ „Леви" Чикаґо, які закінчили турнір на другому місці, та УСК „Тризуб" в складі новоприбулих футболістів з України. Крім них, учасниками були „Сакер Клаб оф Амеріка", „Фортуна" і „Мілвокі Кікерс".

В дивізії сеньйорів виступало три українські клюби, з яких ФК „Україна" здобув Трофей переможця. Друге місце зайняв клюб „Рамс". Дальші місця зайняли СК СУМ „Крила", УАСТ „Леви", „Лейк Цюріх Ейсес", „Блю Тандер" СК, „Ваухонда Чіфс", „Фортуна" СК і „Селтікс".

Турнір організував і ним проводив Павло Куляс.

О. Т.

„Крилаті", Йонкерс, продовжують змагання без поразок

„Крилаті", Йонкерс, – „Португіс", Осінінґ, - 3:2

Чергове змагання першої дивізії Східньої окружної футбольної ліґи штату Нью-Йорк футбольна команда спортивного клюбу „Крилаті" осередку СУМ в Йонкерсі провела на полі команди „Португіс" з Осінінгу 8 жовтня. На 34-ій хвилині господарі поля першими відкрили рахунок. Через дві хвилини „Крилаті" зрівняли його – 1:1. Ґоль забив Володимир Круглий з подання Володимира Жилянського. Другу половину гри наші футболісти почали з атак і на 22-ій хвилині Юрій Греб послав м'яч до Володимира Круглого, який знову забив ґоль. Наступний ґоль Руслан Гудима забив з кутового удару Сергія Козака. На 43-ій хвилині суперники спромоглися змінити рахунок і продовжували атаки, але захисники Марко Гованський, Андрій Вербицький, Валерій Катор і Роман Плісак захистили ворота „Крилатих".

Стефан Гованський

Учасники гри 3 вересня ц.р. під час здвигу на оселі СУМ – команди „Крилаті" з Йонкерсу та "Леви" з Спрінґ Валей

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: **680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106.**

„СВОБОДА" – МАЛЯТАМ

Казка про українську курочку-писанкарку

На численні побажання дідусів, бабусь і батьків, які хочуть читати „Свободу" своїм внукам-потіхам, редакція відроджує куточок для найменших і запрошує малолітніх і дорослих авторів надсилати свої (невеликі за розміром) твори, малюнки, світлини.

Наша перша публікація – повчальна казка Зіновія Квіта. Її можна вже купити у вигляді добре ілюстрованої книжечки за 5 долярів, які слід вислати на адресу автора: Zynowij Kwit, 804 N. Woodstock St. Philadelphia, PA 19130.

Зиновій Квіт

ЖИЛА собі в Україні бідна бабуся. А бідною була тому, що на Україну напали чужі займанці, пограбували її та й ще встановили свою владу, щоб далі поневолювати наш український нарід і робити з нього раба. Нищили недруги українську мову, культуру і все українське. Багатюща Україна стала для українського народу тяжкою неволею.

БІДУВАВ наш український нарід, бідувала і наша бабуся. Сама-самісінька була у своїй убогій хатині. Двох синочків мала та й думала, що колись на старші літа ущасливлять її внучатами – полегшать життя. Та ворожа влада забрала синків на війну, і там вони загинули – не за Україну, а за її ката.

НЕ РАЗ сідала бабуся одиноко на призьбу перед своєю хатою і, підперши руками голову, тихенько плакала. Нікому було її потішити та й, може, запитати, щоб чимось допомогти.

НА ВСІЙ господарці залишилась їй тільки курочка-кармазинка, поважна, гребеняста, з темночервоним пір'ячком, що аж вилискувало на сонці. Бабуся її дуже любила. Курочка була така свійська, що не раз вскакувала бабусі на коліна і кудкудакала. Як тільки виходила бабуся на подвір'я – а курочка їй навздогін: куд-ку-дак і куд-ку-дак!

ОДНОГО разу, коли бабуся вийшла на подвір'я, курочка відразу підбігла до неї і так голосно закудкудакала, що бабусі причулося, наче вона її кличе: куд-ку-дак, куд-ку-дак, знесу, тобі, бабусенько, яєчко як кулак. Зраділа старенька, що бодай курочка хоче допомогти їй у біді.

І ПОЧАЛА нести курочка яєчка... Каже якось бабуся до курочки: „Одне яєчко з'їм сама, щоб з голоду не померти, а друге понесу на ярмарок, щоб продати і тобі, курочко-серденько, зерняток купити. Сиділа бабуся під хатинкою та й вела розмову зі своєю улюбленою курочкою-кармазинкою. А щоб не тратити часу та й забути на часок гірку недолю, взяла клаптик полотна і різнобарвні ниточки та й почала вишивати прекрасні взори. Видно, що й курочці сподобалась вишивка, бо все заглядала, що ж то бабуся таке дивовижне виробляє. А бабуся гляне то на недалекий лісок, то на поле, на садок і ставок, на невеликий городець, то на небо, то на саму курочку, та й далі вишиває. Мабуть, чудова природа рідної землі додавала їй творчої наснаги, яку вона переливала на біле полотно різнобарвними нитками. А що трохи повишиває, то віддаляє від себе, то приближує ручничок – милується чудовими узорами.

АЛЕ Й курочка не дає старенькій спокою, бо все прибігає та заглядає на вишивку, голосно кудкудає, наче подивляє красу, вишиту на полотні.

ОДНОГО разу почула бабуся курoччине кудкудакання. Та таке воно було голосне і розпачливе, що старенька поспішила надвір. Питає курочку:

– Що це з тобою, моя подружечко, сталося, що ти так розкудкудакалась?

А курочка невпинно так і кудкудаче, і ввесь час то прибігає до бабусі, то від неї відбігає, наче кличе: ходи, бабусю, за мною, щось тобі покажу. Пішла старенька за курочкою аж до її гніздечка.

І ОЧАМ не вірить: що це за чудо лежить у її гніздечку? А курочка радісно бігає навколо гніздечка і наче каже бабусі: візьми це чудо для себе. Це я тобі знесла, щоб ти була щаслива. Нахилилась бабуся до гніздечка і взяла в руки прекрасну писанку, та таку гарну, якої ніколи в житті не бачила. Подивилась бабуся на свою курочку-кармазинку та й питає: „Хто ж тебе навчив ще й писаночки зносити?". А курочка все: куд-ку-дак! та й куд-ку-дак! Неначе відповідала бабусі, що це вона навчилася від неї, коли бабуся добирала прегарні кольори на вишивці. Зраділа бабуся та й промовила сама до себе: „Таку писанку я не зварю і не з'їм, а поставлю на віконечко і все буду на неї дивитись, щоб від її краси моя душа радувалась, а життя ставало веселішим".

ТАК І зробила. А курочка не припиняла зносити писанки. А що нова писаночка – то інша краса. Вже багато писанок назносила курочка. Бабуся назвала її за те українською курочкою-писанкаркою. Багато тіточок прибігало до бабусі, щоб подивитись на ці чудові писанки. А бабуся роздавала їм усім добрим українським дітям і заохочувала, щоб і собі писали такі чудові писаночки. Наперед, щоб малювали їх на папері, а потім пробували виводити різні взори і символи українського народу. Слава про курочку-писанкарку рознеслась по всій Україні.

УКРАЇНСЬКІ діти розписували прекрасні писанки і дарували один одному, як вияв взаємної любови і до цілого українського народу, та все згадували курочку-писанкарку. А коли чужі зайди загнали мільйони українських людей в Сибір, а інші, рятуючи своє життя, розбрелись по широкому світу, то й там писали і пишуть писанки, які нагадують рідний край – Україну. По широкому світі українські діти пишуть писанки як вияв приналежности до рідного народу. Писанка стала славною на цілий світ.

А ЗАПИТАЙТЕ себе, діточки, чи всі ви пишете українські писаночки, щоб в них виявити свою українську душу і любов до України, до української мови і всього рідного?

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“ ВЕРЕСЕНЬ 2000 р.

100 дол.	Прадищук Андрій	Нью-Йорк, Н.Й.
60	Білаші Олеся і Уляна	Мілбурн, Н.Дж.
50	Світова Фед. Укр. Мед. Т-ва	Ґроссе Пойнте, Миш.
35	Яримович Ярослав	Челтенґам, Па.
25	Боднар Володимир	Парма, Огайо
	Сливки Григорій і Ольга	Скотсдейл, Аріз.
20	Артимів Модест	Філядельфія, Па.
	Бонакорса Ленард	Белвил, Н.Дж.
	Брикович Теодозія	Філядельфія, Па.
	Олесюк А.	Глендейл, Каліф.
	Пундій Павло	Чикаґо, Ілл.
	Питель Петро	Твин Лейкс, Віск.
18	Балтарович Марія	Воррен, Миш.
	Дзюбинські Богдан і Анна	Еванстон, Ілл.
15	Кальба Софія	Дон Миллс, Онт., Канада
10	Андрус Ірина	Флашінґ, Н.Й.
	Білинська Люба	Клівленд, Огайо
	Боднар Іван	Денвер, Кольо.
	Бордун Василь	Сиракюзи, Н.Й.
	Бояр Анна	Апердейл Рівер, Н.Дж.
	Дем'юнюк Д.	Менвилл, Н. Дж.
	Дейчаківський Юрій	Норт Потомак, Мд.
	Дидинський Константин	Нарберт, Па.
	Галій Іван	Вайнленд, Н.Дж.
	Ганас Юрій	Гамілтон, Онт., Канада
	Гончарі Іван і Марія	Ром, Н. Й.
	Гришко Василь	Голливуд, Фла.
	Івашков Лезлі	Бруклин, Н. Й.
	Калініченко Віталій	Вашінґтон, Д.К.
	Климишин Степан	Воррен, Миш.
	Кобилецький Ярослав	Монтреаль, Кве., Канада
	Кочман Григорій	Джексон, Н. Дж.
	Косович Віра	Сан Франсиско, Каліф.
	Крамар Микола	Ветерсфілд, Конн.
	Крамарчук Богдан	Етобіко, Онт., Канада
	Лаба Орися	Мідл Віллидж, Н.Й.
	Лебедович Олександер	Ітон Рапідс, Миш.
	Лехнюк Ярема	Палатайн, Ілл.
	Лодинський Іван	Нью-Гейвен, Конн.
	Лисак Богдан	Темпл Ситі, Каліф.
	Ортинський Михайло	Тонаванда, Н.Й.
	Пачай Й.	Вест Голливуд, Фла.
	Панченко Олександер	С. Мілвокі, Віск.
	Панчишин Осип	Чикаґо, Ілл.
	Плакида Надія	Раритан, Н.Дж.
	Пик Марія	Чикаґо, Ілл.
	Росинський Віктор	Ювінґ Тавншип, Н.Дж.
	Римар Ярослав	Амстердам, Н.Й.
	Савка Вілліям	Гетфілд, Па.
	Слотюк Петро	Філядельфія, Па.
	Смолинський Богдан	Шрувсбурі, Мас.
	Стадник, Степан	Чикаґо, Ілл.
	Стельмах Теодор	Лос-Анджелес, Каліф.
	Ведмідь Юрій	Самерсет, Н.Дж.
	Заброцька Анна	Філядельфія, Па.
9.99	Мелех Ярослав	Гаятсвілл, Мд.
8	Фльорчук Олександра	Дітройт, Миш.
5	Бадинський Йосиф	Фінікс, Аріз.
	Белей Чарлс	Янґставн, Огайо
	Біланюк Ярослав	Даґластон, Н.Й.
	Филипович Нестор	Чикаґо, Ілл.
	Глухий Вілліям	Вудгейвен, Н. Й.
	Гнатик Богданна	Савт Ембой, Н.Дж.
	Гривняк Павло	Пассейк, Н. Дж.
	Крамарчук Мирон	Ст. Антоні, Мінн.
	Кравчук Микола	Джексон, Н.Дж.
	Ладанай Степан	Глен Спей, Н.Й.
	Мандибур О.	Гемпстед, Н.Й.
	Неілко Марія	Елленвілл, Н.Й.
	Оріховська Дарія	Бурлинґтон, Н.Дж.
	Ощудляк Олександра	Гайленд Парк, Н.Дж.
	Пітула Микола	Бел Ейр, Мд.
	Покора Степан	Глестонбури, Конн.
	Сава Вілліям	Піттсфілд Ма.
	Синишин Марія	Денвіл, Н.Дж.
	Степаненко Галина	Сан Гозе, Каліф.
	Ватраль Микола	Вестон, Онт., Канада
	Журак Анастазія	Нью-Гайд Парк, Н.Й.
3	Худьо Богдан	Шорт Гіллс, Н.Дж.
	Шафер Наталія	Вілліямставн, Н.Дж.
	Созанська Параня	Пікеринґ, Онт., Канада
	Трощук Віра	Чикаґо, Ілл.
Разом		1,000.99 дол.

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети

ПАРАФІЯ СВ. ТРОЙЦІ

Помісної Української Католицької Церкви в Сілвер Спрінг, МД

щиро запрошує Вас на

Благословення гуцульської дерев'яної церкви

в неділю, 29 жовтня 2000 р., о год. 1:00 по пол.

ВП Митрополитом СТЕФАНОМ СУЛИКОМ

Бенкет

відбудеться о год.5 по пол. у Holiday Inn College Park зголошуватися до 19 жовтня 2000:

Ляриса Фонтана (301) 365-2490

Будемо дуже вдячні за дари на Будівельний Фонд!

Holy Trinity P.U.C.C.

16631 New Hampshire Ave., Silver Spring, MD 20905-3919

43-ій ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ у Філядельфії

щиро запрошує на презентацію книжки журналістки, члена НТШ, пластової і громадської діячки ред. **ОЛЬГИ КУЗЬМОВИЧ**

ПРО ЦЕ І ТЕ

Субота, 28 жовтня 2000 р., год. 4:30 веч.
в ґалерії УОКЦ при 700 Сідар вул.

В програмі:

Відкриття – *АННА МАКСИМОВИЧ*
Слово про Ольгу Кузьмович – д-р *ЛАРИСА ОНИШКЕВИЧ*
Співпраця з Ольгою Кузьмович в „Свободі" – ред. *ЗЕНОН СНИЛИК*
Зустріч з правдивою історією – д-р *ВАСИЛЬ ЛОПУХ*
Сольоспів – диригент *НЕСТОР КИЗИМИШИН*
Піяністка – *ГАЛЯ МАЗУРОК-РЕЙ*
Ведуча програмою – *ЛЮДМИЛА ЧАЙКІВСЬКА*
Буфет під зарядом – *МАРІЇ ДАНИЛІВ*

Очікуємо та сердечно Вас вітаємо!

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 112 Відділу УНС

З днем 1 листопада 2000 року обов'язки секретаря 112 Відділу перебирає новий секретар

АЛІЦІЯ ОЛЕНЧУК

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Alice Olenchuk
2625 Bonny Blvd.
Parma, OH 44134
(440) 884-5126

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

відзначатиме

50-РІЧЧЯ СВОЄЇ ДІЯЛЬНОСТИ

на землі Вашінгтона та

55-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ

в Авгзбурзі (Німеччина)

в неділю, 5 листопада 2000 р., о год. 2-ій по пол.

в Українському Інституті Америки

Програма буде оголошена в наступному числі „Свободи".

Запрошуємо!

УПРАВА УВАН

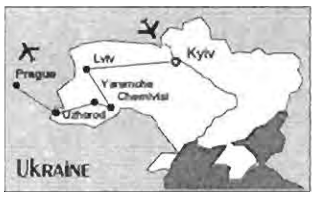
stp scope travel inc
1605 Springfield Ave, Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903
http://www.scopetravel.com info@scopetravel.com

Leading World Tour Operator to Ukraine

Marijka Stadnycka Helbig

2001 ESCORTED TOURS

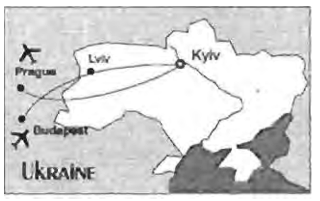
Celebrate the 10th Anniversary of Ukraine's Independence with us!!!

HUTSULKA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
17 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from $2400

The most popular of tour itineraries: fly into **Kyiv (4)**, take a sleeper train to **Lviv (5)** and continue by deluxe touring coach: **Chernivtsi (1) Yaremche (2) Uzhorod (2)** and **Prague (2)**. *Plus* Olesko, Zarvanytsia, Kolomyja, Manyavsky Skyt, Rakhiv, Khust and Kosice. ***Departures: May through Sep***
Independence Tour Departure HUTSULKA IV August 19, 2001

CZARDAS

via Czech Airlines
from **NEWARK**
15 DAY All-inclusive Partially Escorted First Class Tour
from $2200

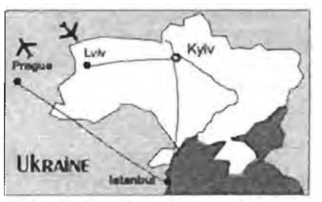
The best of Eastern Europe – fly to **Budapest (3)**, overnight sleeper train to **Lviv (5)**, then to **Kyiv (4)**. From there you fly to exciting **Prague (2)**. **Two departures only: Aug 13 and Sep 24, 2001**
Independence Tour Departure CZARDAS I August 13, 2001

CHAIKA

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
25 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
Aug 3 – 27, 2001
$3600 Twin occupancy Upper deck

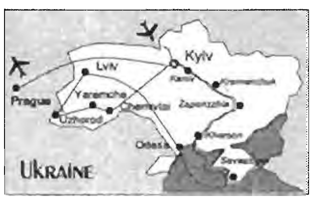
The most comprehensive of tours, combines a **10 day Dnipro Cruise** from **Kyiv to Odesa**. Continue by overnight train **to Lviv (4)** then by coach to **Uzhorod (1), Yaremche (2) and Chernivtsi (1)**. Visit Zarvanytsia and Ternopil before returning to **Kyiv (4)** for **Independence Day Festivities**. End the tour in exciting **Prague (2)**. **Independence Tour Departure**

ROXOLANA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
16 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
Aug 16 – 31, 2001 $3600

Fly into **Lviv (4)** then by plane **to Kyiv (4)** to partake in the **Independence Festivities.** Fly to exotic **Istanbul (4)** and finish this loveliest of tours in spectacular **Prague (2)**. Escort: Kvitka Semanyshyn
Independence Tour Departure

МАНДРІВНІ СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ

Під проводом Племени *Перші Стежі*

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
25 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
Aug 3 – 27, 2001 from $3200

All of Ukraine, features a **10 day Dnipro Cruise** from **Kyiv to Odesa.** Continue by overnight train to **Lviv (4)** then by coach to **Uzhorod (1), Yaremche (2),** Manyavsky Skyt and **Chernivtsi (1)**. Visit Zarvanytsia and Ternopil before returning to **Kyiv (4)** for **Independence Day Festivities**. Fly to **Prague (2)** for a final two days. Fully chaperoned – limited to PLAST members – Age limit: 18-24
Independence Tour Departure

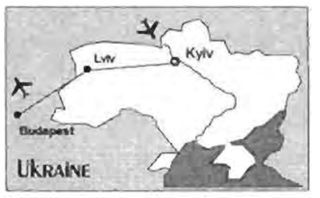

PORTUGAL, SPAIN + FATIMA

via TAP Airlines from **NEWARK**
11 DAY All-inclusive Escorted Tour
April 29 – May 9, 2001 $1850 twin

Fly into **Lisbon (3)** with St Jeronimo's Monastery, Royal Coach Museum and Queluz National Palace. Continue by deluxe coach to **Fatima (2)**, Catholic Pilgrimage destination. Overnight in **Salamanca (1)** en route to **Madrid (3)**, where sites include Escorial, the Royal Palace and a full-day Toledo excursion.

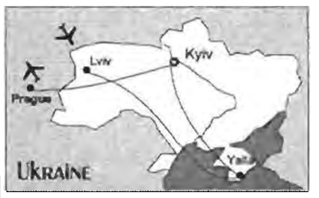
2001 Tour Flyer is ready
and will be mailed ONLY upon request!
Space on Independence Tour will be guaranteed only if secured with a $300 per person deposit by Dec 20, 2000

ZOZULIA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
11 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from $1650

The cities of Ukraine: **Kyiv (4)** and **Lviv (4)**. The first eight days you travel with the Hutsulka tour. From Lviv board a sleeper train to **Budapest (2)** for ythe flight home. ***Departures: May through Sep***
Independence Tour Departure ZOZULIA IV August 17, 2001

LASTIVKA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
16 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
Aug 12 – 27, 2001 $2625

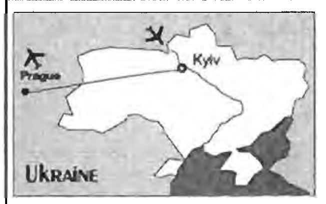
Fly to **Lviv (4)** then continue by plane to Crimea, **Yalta (5)** for a comprehensive tour of Crimea: **Simferopil, Bakhchysaraj, Sevastopol** and **Swallow's Nest**. Fly to **Kyiv (4)** to partake in the **10th Anniversary Celebrations**, then fly to **Prague (2)**. **Independence Tour Departure**

HOPAK

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
20 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
Aug 19 – Sep 7, 2001 $2850
Exclusive bus tour of Eastern Ukraine and Crimea

Be in **Kyiv (6)** for the Independence Festivities, then join your deluxe coach for a tour of Eastern Ukraine: **Poltava (1), Kharkiv (2), Dnipropetrovsk (2), Zaporizzhia (1)** and **Yalta (5)** visiting **Simferopil, Bakhchysaraj, Sevastopol** and **Swallow's Nest.** Fly to Kyiv and board the non-stop flight to **Prague (2)**. *Plus* Opishnia, Reshetylivka and Petrykivka. **Independence Tour Departure**

LYBID

via Czech Airlines
from **NEWARK**
9 DAY All-inclusive Tour
Aug 19 – 27, 2001 $1650

Fly to **Kyiv (6)** for the Festivities of **Ukraine's 10th Anniversary of Independence.** Partake in the parades, concerts, festivals and sightseeing. From Kyiv fly to **Prague (2)**, the most exciting and popular tourist destination in Eastern Europe, for a final two days of a most memorable trip.
Independence Tour Departure

DNIPRO CRUISES

M/S Marshall Rybalko
15 day Kyiv/Crimea/Odesa/Kyiv
12 day Kyiv/Crimea/Odesa
10 day Odesa/Crimea/Kyiv
from $999 Twin occupancy Main Deck

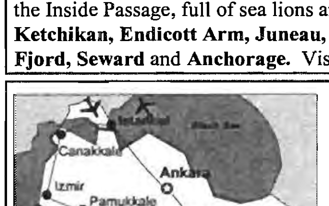
Itinerary: **Kyiv, Kaniv, Kremenchuk, Zaporizzhia, Kherson, Sevastopol** and **Odesa.** German-built 240 passenger riverboat, fully airconditioned, with restaurants, bars, daily entertainment, specialty cuisine and offshore excursions. ***Departures: May through Sep***

ALASKA CRUISE

Carnival Cruise Lines Vancouver to Anchorage
7 day Northbound Glacier Route
July 18 – 27, 2001 Cabins from $1084 + Air
Escort: Zenia Brozyna

The wonder of Alaska awaits you aboard the *Carnival Spirit*. The verdant mountains and waterfalls of the Inside Passage, full of sea lions and humpback whales, Indian villages with totems: **Vancouver, Ketchikan, Endicott Arm, Juneau, Skagway, Lynn Canal, Sitka, Prince William Sound, College Fjord, Seward** and **Anchorage.** Visit this Last Frontier on the newest and largest ship to sail Alaska.

TURKEY

via Turkish Airlines from **JFK/NEW YORK**
17 DAY All-inclusive Deluxe Escorted Tour
Sep 21 – Oct 11, 2001 $1990 twin

Escort: Omelan Helbig

Arrive in **Istanbul** to begin this lovely deluxe coach tour of exotic Turkey. Itinerary includes: **Ankara, Cappadocia, Aksaray, Antalya, Pamukkale, Izmir, Canakkale** and **Istanbul**. All meals, admission fees, absolutely NO hidden costs, escorted by Scope Escort from USA. Optional mid-tour *Turquoise Coast* stop-over in Antalya. Seven-day optional five-star *Renaissance Hotel* ($599 pp additional B/D basis). Four- and 5-star hotels throughout itinerary makes this a most memorable and best buy for 2001.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

4 листопада 2000 року

NYC 2000

СВЯТКУВАННЯ З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ УЛТПА

В 5☆ Marquis Marriot Hotel

На Бродвею в Нью-Йорку

За інформаціями тел.: (888) RX—UMANA, факс:(888)55-UMANA.
E-mail umanajubilee@aol.com

35th WPAS 2000-2001 ANNIVERSARY SEASON

WASHINGTON PERFORMING ARTS SOCIETY

SHARE THE MOMENT. SHARE THE MAGIC!

„Тільки декілька танцювальних ансамблів у недалекій пам'яті проявили себе такими веселими..."
San Francisko Cronicle

Veriovka National Dance Company

Неділя, 29 жовтня 2000 р., 2:30 по пол.
Kennedy Center Concert Hall

АНАТОЛІЙ АВДІЄВСЬКИЙ
артистичний керівник

У програмі: *Українська Фестивальна Сюїта, Фестиваль в Карпатах, Квітуча папороть* та інші.

ORDER TICKETS TODAY!

For the complete schedule, visit **www.wpas.org**

Call InstantCharge at **202-467-4600**

УНСоюз уділяє своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортґеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!

Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862 додаткове число **3036**

20TH ANNIVERSARY OF CHAIR OF UKRAINIAN STUDIES 10TH ANNIVERSARY OF THE CANADA-UKRAINE PARLIAMENTARY PROGRAM

PROGRAM

Friday, October 27, 2000,
in Sheraton Hall, Wycliffe College
University of Toronto, 5 Hoskin Avenue, Toronto

6:00 p.m. Presentation of Chair Associates Publications
7:30 p.m. *Bill Harnum* (University of Toronto Press)
Reception

SYMPOSIUM

Symposium Topic for all Sessions: "**As a Deputy Prime Minister in the Cabinet of Ministers in the Government of Ukraine I would implement the following policies to improve the standard of living and unite the country.**"

7:30 p.m. Introductory Remarks – *Ihor Bardyn,* CUPP Director

10:00 p.m. Symposium Overview – *Alexander Pivovarsky,* CUPP '94, University of Kyiv/John F. Kennedy School of Government, Harvard University.

Session One Participants: Chair – *Taras Malyshevs'ky* ('93), Ukrainian Embassy in Canada/ University of Dnipropetrovsk/ City of Dnipropetrovsk Councillor; *Olha Makara* ('94), University of Kyiv/Sorbonne University; *Natalya Astapova* ('96), University of Zaporizhia/ Vanderbilt University; *Mykhailo Shapiro* ('96), University if Chernivtsi/University of Amsterdam.

Saturday, October 28, 2000,
in Sheraton Hall, Wycliffe College
University of Toronto, 5 Hoskin Avenue, Toronto

9:30 a.m. Session Two Participants: Chair – *Nazar Bobitski* ('94), Ukrainian Embassy in Brussels/ University of Lviv/University of Amsterdam; *Pavlo Kuzminov* ('96), Deputy Mayor of Berdyansk/University of Zaporizhia/University of Minnesota; *Yurij Rudiuk* ('96), University of Lviv/University of Saskatchewan/University of Amsterdam; *Oleksandr Kraynyukov* ('97), University of Kyiv-Mohyla Academy/University of Dunkirk; *Tania Skvortsova-Darens'ka* ('97), Luhansk Pedagogical Univ./Harvard Univ.; *Slava Opeyda* ('97/'98), University of Donetsk/University of Illinois.

4:00 p.m. Session Three Participants: Chair – *Michael Kharenko* ('00), University of Kyiv/Columbia University; *Oleh Zaverukha* ('98), University of Lviv/Parliamentary Intern, Ukrainian Parliament; *Dmytro Hys* ('99), Lutsk Technical University; *Yaroslava Marusyk* ('99), University of Kyiv-Mohyla Academy; *Olha Nychay* ('97), University of Lviv; *Roman Zhovtulia* ('99), University of Volyn.

Sponsored by: Chair of Ukrainian Studies Foundation, Canada-Ukraine Parliamentary Program and Ukrainian Canadian Professional and Business Association of Toronto.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

LEHMAN CENTER FOR THE PERFORMING ARTS

Celebrating 20 Years of the World's Best Music, Theater and Dance

VERIOVKA

UKRAINIAN NATIONAL DANCE COMPANY

This 75-member troupe brings a dazzling array of the choral music and dance of its rich Ukrainian folk heritage.

Sunday, November 12, 2 pm

Tickets: $30, $25

LEHMAN CENTER for the Performing Arts, 250 Bedford Park Blvd West Bronx, NY www.lehman.cuny.edu *We accept the Bronx Cultural Card.*

#4 or D train to Bedford Park Boulevard station. Lehman College campus is a short well-lit walk to the west. Ony 35 minutes from Manhattan.

FREE PARKING IN ATTENDED LOTS.

LEHMAN CENTER BOX OFFICE 718-960-8833

ticketmaster 212-307-7171

БРАТСТВО СВ. АНДРІЯ

спільно з

КОМІТЕТОМ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ЦЕНТРАЛЬНОГО НЬЮ-ДЖЕРЗІ

ласкаво запрошує Вас на

ВЕЧІР

з паном **Ф. СУХОНОСОМ**

головним редактором українського журналу „Бористен"

Ф. Сухоніс висвітлить відеофільм про подорож на Північний Полюс Сергія Гордієнка. Це перший український мандрівник, який хоче перейти з Північної Европи до Північного Полюса, поставити там прапор України і тоді продовжувати подорож аж до Канади.

Дата: **субота, 28 жовтня 2000 р.,**
Початок: **7-ма год. веч.**
Місце: **Прицерковна заля Церкви-пам'ятника св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.**

Прийдіть на цей цікавий вечір .

Будуть легкі напої і перекуска.
Добровільні датки на мандрівку Сергія Гордієнка.

БРАТСТВО СВ. АНДРІЯ та КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

Пакунки

Door to door delivery of packages, letters
Пачки з продуктами
Food parcels
Грошові перекази
Money transfers

UKRAINIAN POST INTERNATIONAL

Кур'єрські послуги

Courier service
Комерційні вантажі
Commercial shipments
Туристичні послуги
Travel services

Ми доставляємо:
в Україну
Росія, Білорусь, Литву, Латвію Естонію, Грузію, Вірменію Азербайджан, Казахстан, Киргизію, Узбекістан
We deliver to Ukraine
Russia, Latvia, Estonia, Georgia Armenia, Uzbekistan Azerbaijan, Kazakhstan.

Air - Авіа — **Sea - Морем**

Достава до адресата

Пересилка грошей
Швидко
Надійно
Конфіденційно
Money delivered
Quickly
Reliable
Personally
By Western Union

Наші гарантії: фотографія отримувача

Each parcel is hand delivered and receipt confirmed by photo of the recipient.

Дзвоніть! Ми завжди біля вас та разом з Вами!

За інформацією звертайтеся

Toll free: (877) UPI-POST
(877) 804-7078
(201) 313-3630
348 Lawton Avenue • Cliffside Park, NJ 07010

For information contact

ЗАБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ

PICK UP

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

• ПРАЦЯ •

Родина у Вірджінії шукає україномовну жінку до опіки над старшим мужчиною.
Тел. : (703) 430-5952

Родина в північній Фльориді з трьома дітьми передшкільного віку пошукує жінку з добрим знанням української мови до опіки над дітьми та деякою допомогою в хатній господарці. Мешкання, харч і добра заплата забезпечені.
Тел.: (859) 269-2710 або (904) 280-0517

Відповідальна, „чистуля", добра господиня, українська жінка пошукує працю домашньої робітниці за символічну оплату, лекції англійської мови і проживання в районі Прінстону, Трентону, Філядельфії. Прошу залишити повідомлення за номером
(732)564-9659

Американська родина пошукує до праці жінку, яка провадить авто і знає англійську мову. Добра платня.
Тел.: (973) 960-3040

Пошукую жінку до догляду дітей і домашньої праці.
Тел. (973) 301-1813 або (212) 436-2112

Молода українська родина: чоловік, жінка і синок 2 1/5 року шукають працю в Канаді по догляду за старшими людьми або маленькими дітьми в українській або польській родині. Порядність і дбайливу опіку гарантуємо. Потрібна допомога з отриманням візи (запрошення на роботу). Тел.: **011-322-212-801**, Львів, Україна або **1-321-631-8711** в США

• НА ПРОДАЖ •

В центрі Львова продається двохкімнатне помешкання, загальна площа – 52 кв. м. Житлова площа – 34 кв. м., кімнати відокремлені. Ціна 15,000 дол.
Тел.: (508) 788-6390

Автор ***МИКОЛА БІЛОУС*** продає книгу **„СІНО НА СНІГУ"** про природу України. *212 стор. Українська мова. Ціна з пересилкою 9 дол. Чеки пересилати на:* **Mikola Bilous, 7512 Saint Tropez Way, Sacramento, CA 95842**

Продається двокімнатна квартира в м. Києві (Дарниця). Ціна поміркована.
Тел.: 202 518-7694

КРАМНИЦЯ „ІКОН"
Продаємо ікони, українські сувеніри, направляємо і продаємо годинники і ювелірні речі.
Тел.: (212) 982-3488
230 E 14th St. New York, NY 10003
Відкрита від 12-ої до 6-ої веч.

• РОЗШУКИ •

Розшукую вуйка **БОГДАНА КОПИТКО** і його синів **ЄВГЕНА і МИРОСЛАВА**. Родичі Богдана жили у Філядельфії. Писати на адресу: Україна, 81750, Львівська обл., м. Ходорів, вул. 16 Липня 1Б, пом. 70, Михлик Богдан або **(215) 464-5137 Анна.**

Родина Матвійців з України, розшукує **П. МАТВІЙЦІВА** і його дітей **ВАСИЛЯ і ОЛЕНКУ**, які жили у Phoenixville, PA. Хто знав би про них прошу зголоситися на адресу: Anastazia & Walter Andruch, 14 Dianne Dr., Kerhonkson, NY 12446. **Tel.: (914) 626-2305**

У вічну пам'ять, як нев'янучий вінок молитов, щоб Господь оселив душу, де всі праведні спочивають

св. п.

ЕВДОКІЇ ДИЧКО-БЛАВАЦЬКОЇ

складаємо 500 дол. на потреби сиріт в Україні.

МАРІЯН і ІВАННА КОЦЬ

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у засвіти моєї найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ

св. п.

ЛІДІЇ К. ҐЕЧА

будуть відправлені заупокійні

СЛУЖБИ БОЖІ

в церквах:

Різдва Пресвятої Богородиці;
в Нью-Бранзвик, Н. Дж. – в неділю, 12 листопада 2000 р., о год. 10:45 ранку.
і в Україні.

Родину, приятелів і знайомих просимо про молитви за душу Покійної Лідії К.

Муж – ДАМ'ЯН
син – СТЕПАН з родиною
доньки – МАРІЙКА з родиною
– ДАРЦЯ Ю. з родиною
– ОКСАНА, МОТРЯ.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого дорогого
і незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

МИХАЇЛА ТИНЬО

12 листопада 2000 р.
будуть відправлені поминальні
БОГОСЛУЖЕННЯ
з ПАНАХИДОЮ
у наших церквах:

св. Миколая – Пассейк, Н. Дж., о год. 9-ій ранку;
Каплиця св. Духа – Гемптонбург, Н.Й.;
Рим, Італія.

Про молитви за душу Покійного Михаїла просять:

дружина – ЕВГЕНІЯ
БОГДАН і МИХАЇЛ з Родинами
і Внуки.

Поховання спаленого праху Покійних

бл. п.

ЯРОСЛАВА і ОЛЬГИ ЗАЙШЛИХ

перевезених з Канади
відбулося в присутності доньки Ірени з чоловіком Keith з Канади, і родини з України і Сибіру, 25 липня 2000 р. в гробницях їхніх родин на старому кладовищі в Коломиї.

ЯРОСЛАВ ЗАЙШЛИЙ
11 березня 1909 – 21 травня 1998
колишній директор Крайового Господарського Т-ва „Сільський Господар" у Львові.

ОЛЬГА ЗАЙШЛА
1 травня 1914 – 25 вересня 1998
з дому НАГІРНА

Нехай рідна земля буде Їм легкою!

Вічна пам'ять моїм дорогим БАТЬКАМ!

ІРЕНА БЕЛЛ, Оттава

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ У НЬЮ-ЙОРКУ
ділиться сумною вісткою з членами і громадою, що в п'ятницю, 6 жовтня 2000 р. відійшов у вічність на 77-му році життя, член Клюбу та вельми-заслужений член його Управи

бл. п.

МИРОСЛАВ МАЦ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а похоронено Покійного на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вельмишановній дружині МАРІЙЦІ, сестрі ІРЕНІ і братові РОМАНОВІ з їхніми родинами глибоке та щире співчуття висловлює

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного складаємо 100 дол. на потреби хору „Думка".

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього в неділю, 15 жовтня 2000 р., відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

АННА КАЛЬБА

з дому ПОДУЖАЛА

нар. 29 жовтня 1909 р. в Чернехівці, Збаражський район, Тернопільська обл., Україна.

ПОХОРОН відбувся 18 жовтня 2000 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Найстарший син ПАВЛО відійшов у Божу вічність 18 квітня 2000 р., а внук ПАВЛО 15 листопада 1993 р.

Залишені в глибокому смутку:
син – ЯРОСЛАВ з дружиною МАРІЙКОЮ
невістка – АННА КАЛЬБА
внуки – МАРІАННА ЗАЯЦЬ, ТАРАС КАЛЬБА, МАРУСЯ ПЕТРИЛО, ОЛЯ КАЛЬБА і РОМАН КАЛЬБА з родинами
та ближча і дальша родина в Канаді та в Україні

Вічна Їй пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УГВР і ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНз

ділиться сумною вісткою з членами та українським громадянством, що 6 жовтня 2000 р. після невиліковної недуги, на 77-му році багатотрудивого життя відійшов у Божу вічність

бл. п.

МИРОСЛАВ МАЦ

довголітній член Організації Українських Націоналістів, член Середовища Української Головної Визвольної Ради, учасник Першої Української Дивізії УНА, член хору "Думка" і Українського Спортового Клюбу в Нью-Йорку, культурно-громадський і політичний діяч.

Засмученій ближчій і дальшій Родині
Президія Середовища УГВР та Політична Рада ОУНз
висловлюють глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Тяжко вражений сумною вісткою, що відійшов у вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЧЕПІЛЬ

Людина щирого серця і безмежної доброти.

Вічна Тобі пам'ять, дорогий друже!

Родині тут і в Україні складаю найщиріші співчуття.

ВЛАДИСЛАВ КЛЕХ

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 11 жовтня 2000 р. відійшов у вічність

бл. п.

МИКОЛА ВОВЧУК

нар. 13 листопада 1924 р. в селі Майдан Середний, Івано-Франківськ, Україна.

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 15 жовтня 2000 р., о год.7-ій веч.. в Humingston Funeral Home, Kerhonkson, NY, а опісля до церкви Пресвятої Трійці в Кер гонксоні і на цвинтар Pine Bush, Kerhonkson, NY.

Залишив у глибокому смутку:
дружину – АННУ
сестер – ОЛЕНУ
– РОЗАЛІЮ в Україні
та ближчу і дальшу родину в Україні.

Просимо про молитви за Його душу.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 26 серпня 2000 р. на 81-му році життя відійшла у вічність

бл. п.

ПЕЛАГІЯ ВОРОНА

ПОХОВАНА на Riverview Cemetery, в Трентоні, Н. Дж.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
відправлено Панахиду
в церкві св. Юрія в Ярдвіл, Н. Дж.

Залишила у глибокому смутку:
синів – МИКОЛУ, ПЕТРА і ДМИТРА і
доньку – ЛЮСЮ з їхніми родинами

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів на могилу бл. п. Пелагії складаємо пожертву на Український Музей в Нью-Йорку.

Д-р Богдан і Ольга Фараонів

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в четвер, 12 жовтня 2000 р. після важкої недуги відійшов у вічність мій найдорожчий МУЖ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЧЕПІЛЬ

нар. 14 грудня 1918 р. у Станиславові, Галичина, театральний музика, віольончеліст.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 17 жовтня 2000 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла при Факс Чейс Ровд, а опісля на цвинтар св. Марії на Факс Чейс, Па

Прибиті важким горем:
дружина – ЛІЗА
пасерб – БОРИС
внуки та правнуки
родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів проситься складати пожертви на Об'єднання Мистців Української Сцени.

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС)

ділиться зі своїм членством та українською громадою черговою, болючою вісткою, що в четвер, 12 жовтня 2000 р. помер в шпиталі, улюблений член нашого Об'єднання

сл. п.

ВОЛОДИМИР ЧЕПІЛЬ

нар. 14 грудня 1918 р. у Станиславові, Галичина, театральний музика, віольончеліст.

Працював в театральних оркестрах, за совєтської окупації в Державному театрі ім. Івана Франка у Станиславові, а по переїзді на еміграцію в Німеччині – в Ансамблі Українських Акторів під мистецьким керівництвом Володимира Блавацького. Переїхавши на еміграцію до ЗСА, поселився у Філядельфії, де з колишніх театральних музик заснував малу оркестру. Активний у громадському житті Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 17 жовтня 2000 р., о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Михаїла, а опісля на цвинтар св. Марії на Факс Чейс, Па.

Опечаленій дружині Лізі з родиною складаємо наші щирі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО ОМУС-у

ЦЕНТРАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ БУКОВИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ В США

Зі смутком повідомляємо своє членство та українську громаду, що в неділю, 24 вересня 2000 р. відійшла у вічність, на 88-му році життя, після довгої недуги в Good Samaritan Hospital в Нью-Йорку

сл. п.

ІРИНА ШПИТКО

з дому БРИНДЗАН

Нар. в селі Іспас, на Буковині, дочка проф. Теофіля Бриндзана, вдова по бл. п. д-рові Миколі Шпитку.

Покійна була активною в нашій організації у відділі Допомоги Сиротам на Буковині, головою Контрольної Комісії і ціле своє життя несла допомогу цим сиротам, як також і іншим українським допомоговим організаціям.

ПАНАХИДА відбулася 28 вересня 2000 р. у похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОН відбувся 29 вересня 2000 р. в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозваного, на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. На похороні прощав Покійну від нашого товариства – голова інж. Іван Тащук.

Дякуємо всім тим добродіям, які опікувалися Покійною під час її довгої хвороби та зайнялися її похороном.

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів на могилу Покійної просимо складати пожертви на Фонд Допомоги Сиротам на Буковині при ЦОБУ.

За Управу: інж. ІВАН ТАЩУК – голова
ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ – секретар